

DOERAKCLUB

november 2013

9e Lustrum

Varen zonder zorgen. Dat biedt efm.

Wilt u:

- Een optimale dekking tegen een **SCHERPE PREMIE?**
- Een snelle en **VAKKUNDIGE** afhandeling van eventuele schade?
- Zodat u zo snel mogelijk weer kunt genieten op het water?

Dan moet u beslist bij efm zijn.

Dé onderlinge scheepsverzekeraar zonder winstogmerk.

efm is sponsor van de Doerakclub

Voor leden van de Doerakclub is de cascokeuring door efm kosteloos.

efm onderlinge schepenverzekering u.a.
• tel. 0522 24 36 00 • www.efm.nl • info@efm.nl

Colofon

39e jaargang, nummer 2, november 2013

Het clubblad verschijnt tweemaal per jaar: in maart en november

Sluitingsdatum kopij: 15 februari en 15 oktober

Bestuur

H.M. (Martin) Wolters, Voorzitter
M.P.M. (Martin) Severin, Secretaris
P.L.G. (Pim) Frequin, Penningmeester
G. (Guus) Boonstra, Ledenservice
K. (Klaas) Hoekstra, Coörd. Technische Commissie
I. (Ingeborg) Kaizer, Lid
L.J. (Leo) van der Mast, Ledenservice
M. (Meindert) Vos, Public Relations

Website: www.Doerakclub.nl

Webmasters

B. (Bert) Hovener
P. (Pim) Frequin
(E-mail: webmaster@doerakclub.nl of
redactie@doerakclub.nl)

Secretariaat

M.P.M. Severin
(E-mail: martin@severin.cc)
Koriander 29, 8101 CV Raalte
Tel.: 0572-352774

Penningmeester

P.L.G. Frequin (E-mail:
penningmeester@doerakclub.nl)
Acaciastraat 56, 3434 BZ Nieuwegein
Tel.: 030-6067858
Bankrekening 480542 t.n.v. Doerakclub

Technische Commissie

K. (Klaas) Hoekstra, coördinator
Aanmeldpunt: tc@doerakclub.nl of
plaats een vraag op het forum van de website
W.L. (Wim) Tefeij
J. (Hans) v.d. Broek
H.A. (Henk) Kegge
R.H. (Roedi) Deinert

Redactie Clubblad

Redacteuren: T.J. (Ted) van den Aardweg,
J.G. (Johan) Sneekes, M.P.M. (Martin) Severin en
B. (Bert) Hovener
Opmaak: T. (Tineke) van Ramele
Eindredactie: M.P.M. (Martin) Severin

Advertenties en kopij zenden naar:
redactie@doerakclub.nl

De Doerakclub heeft een advertentiebeleid. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van geplaatste advertenties berust echter bij de adverteerder.

Aan de inhoud van het clubblad Doerakclub wordt veel zorg besteed. Er kan echter geen verantwoordelijkheid worden aanvaard voor eventuele onvoorziene gevolgen veroorzaakt door fouten in artikelen of rubrieken.

Coverfoto: Redactie clubblad

Copyright © Doerakclub

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

Inhoudsopgave

- 4 Van de redactie
- 5 Van de voorzitter
- 6 Stertocht van Sneek naar het 9^e Lustrum
- 10 Uitnodiging Doerakclubdag 17 november
- 11 Programma Doerakclubdag 17 november
- 12 Notulen Doerakclubdag 24 maart
- 16 1^e Clubdag van Corrie Groenemeijer
- 17 Sfeerverslag Doerakclubdag 24 maart
- 18 Der weite Weg zum Lustrum 2013
- 20 Kantje boord
- 21 No panic
- 21 In memoriam
- 23 Onze Walrus is af
- 26 Foto-impressie Lustrum Leerdam
- 28 Leerdam 9^e Lustrum
- 29 Foto-impressie Lustrum Leerdam
- 32 Twee muzikale verrassingen
- 33 Mijn eerste Doerak
- 34 Kaptein GIJS reports
- 35 Vakantie 2013 - deel I
- 40 Rondje Friesland in zeventien dagen - deel I
- 48 Mijn Doerakhobby
- 49 Walvis(v)aardigheden
- 50 De Walvis op weg naar de winterstalling
- 52 Vissen in troebel water
- 53 Workshop Wiinterklaarmaken
- 54 Richtlijnen organiseren van een vaartocht

Van de redactie

In elk clubblad schrijven we een stukje ‘van de redactie’.

De ene keer vliegt dat de pen uit, de andere keer blijf je aan het strepen, verfrommel je vele A-4tjes en gooit die met een welgemikte boog in de prullenbak vóórdat je iets op papier hebt wat de toets der kritiek kan doorstaan. (Voor de meer digitaal georiënteerden onder onze lezers: de ene keer vliegt het de toetsen uit, de andere keer blijf je aan het deleten of smijt je het hele document in de virtuele prullenbak vóórdat je iets zinnigs op je scherm hebt).

Ook naar onderwerpen is het soms zoeken, want ja, we worden geacht alleen maar te schrijven over zaken die min of meer nauw verwant zijn aan ons aller troetelkind: de Doerak. Zoeken dus, want ga er maar aan staan om steeds iets nieuws te bedenken over een meer dan 45 jaar oud boottype. Alles wat erover gezegd en geschreven kan worden moet onderhand al wel gezegd en geschreven zijn?

Maar nee, hoor: ook nu hebben we het blad weer kunnen vullen zonder artikelen uit oude edities te hoeven kopiëren, in de stille hoop dat u als lezer die archiefstukjes allang vergeten zou zijn... De raakvlakken zijn divers zo is maar weer eens gebleken.

Deze keer hebben we het trouwens wel erg gemakkelijk gehad, zou u denken. Ja hoor, het lustrum. Valt een boek over te schrijven. Over hoe we naar Leerdam geschipperd zijn, hoe vol de haven was, hoe gezellig het wel is geweest en hoe de Lustrumcommissie de zaken perfect had voorbereid en tijdens het feest alles op een prettige manier in goede banen leidde. (Waarvoor overigens eens te meer hulde!)

Maar nee, waren we niet van plan, zouden we dus ook niet gaan doen. Over het lustrum schrijven. En over de stertochten er naartoe. We hebben gewoon links en rechts gevraagd om ervaringen aan ons en daardoor aan u toe te vertrouwen. Het gecombineerde resultaat met de daarbij afgedrukte foto's vormen een mooie herinnering aan het feest. Dank aan de inzenders met de ware clubgeest!

Lekker achteroverleunend hebben we nagenoten van de festiviteiten en, het bloed kruipt waar het niet gaan kan, toch maar besloten ook zelf een paar regeltjes over het lustrum op papier te zetten. Met bijbehorende plaatjes natuurlijk. Leest u maar eens ‘Twee muzikale verrassingen’.

Ook hebben we weer reislogboeken opgenomen. Omdat telkens weer blijkt dat er (delen van) routes worden gevaren waar velen onder ons ondanks een jarenlange vaarervaring nog niet geweest zijn. Of wel geweest zijn, maar nét even de andere kant op hebben gekeken en dus iets bijzonders hebben gemist.

En denk nou niet dat zulke stukjes alleen maar bestaan uit het opsommen van feiten en feitjes! ‘Probeer’ ze maar eens en u ontdekt dat u alweer uitkijkt naar het vervolg in het clubblad van maart, want de perikelen onderweg zijn juist zo herkenbaar....

We wensen u veel leesplezier.

LLW Redactie

Van de voorzitter

Fantastische zomer

Deze zomer is in veel opzichten fantastisch geweest. Het weer liet ons absoluut niet in de steek. Dat merken de deelnemers aan het Lustrum ook.

Ik heb al een aantal lustra meegemaakt. Steeds ben ik weer verrast wat de wisselende lustrumcommissies weten te organiseren. Dit 9^e lustrum ter gelegenheid van het 45 jaar bestaan van de Doerakclub was afwisselend en voor elk wat wils. Even een korte opsomming:

- Cultuur: de glasblazerij en de stadswandeling
- Informatief: uitleg microseparator, verzekering
- Handig: knopen maken
- Sportief: de ochtendgym
- Feestelijk: een zee aan versierde boten, de feestavond
- Culinair: het buffet aan boord van de partyschepen

Mijn dank gaat uit naar Peter van Riet, Jos Winters en Lydia Kegge, ondersteund door de havenmeesters en anderen die hebben meegeholpen met dit lustrum.

Over vijf jaar bestaat de Doerakclub 50 jaar. Het lijkt ver weg, maar voordat je het beseft is het alweer zo ver.

Veel leden hebben in stertochten meegeevaren naar het lustrum. Ik hoop dat zij gemotiveerd zijn om volgend jaar met Hemelvaart of Pinksteren een tocht te organiseren. Het is immers heel gezellig om met andere Doerakkers (max. 10 boten) actief te zijn? Twijfel je, vraag dan een bestuurslid of een ervaren Doerakker om assistentie.

De commissie ledenservice heeft twee workshops winterklaar maken georganiseerd. De opkomst was overweldigend. Er moest een grotere ruimte worden georganiseerd en er werden stoelen gehuurd. Dit was weer een toegevoegde waarde van onze Doerakclub voor leden. Ik hoop dat leden ideeën aandragen voor meer workshops.

Tijdens de Doerakclubdag zult u een nieuwe voorzitter moeten kiezen. Mijn termijnen als voorzitter en bestuurslid zitten erop. Het was leuk om een bijdrage aan de Doerakclub te mogen leveren. De komende jaren nemen ook de secretaris en penningmeester afscheid. Het is daarom belangrijk dat leden zich beschikbaar stellen voor een bestuursfunctie. Wij willen immers een nog grotere Doerakclub met een mooi clubblad en website? Praat eens met één van de bestuursleden en stel je verkiesbaar. Samen houden wij zo een fijne club.

Het gaat goed met de Doerakclub, maar het kan nog beter.

Tot ziens op de Doerakclubdag

Martin

Stertocht van Sneek naar het 9e lustrum van de Doerakclub in Leerdam

Woensdag 17 juli 2013 was het dan eindelijk zo ver. Vier Doerakken en hun bemanning verzamelden zich in de nieuwe passantenhaven van het Starteiland in het Sneekermeer. LOS HERNANDOS – Pim en Door Frequin met hun kleinkinderen Twan en Day, BLAUWE LOTUS – Robert en Ingeborg Kaizer, BO-LUS – Ad en Paula Buijs, SKOMPOP – Meindert Vos en Käthy Hoekstra met hun kinderen Justin en Xander. Het was een prachtig begin van onze vakantie. Heerlijk op de wal zitten, glaasje fris of een drankje erbij, zwemmen en bijpraten, want we hadden elkaar al een tijd niet gezien. 's Avonds genieten van een trainingwedstrijdje van skûtsjes van SKS en IFKS.

Donderdag 18 juli vroeg douchen want volgens de planning zouden we om 09.00 uur precies vertrekken.

DIDGEREEDOO – Wim en Agaath van Erp, was inmiddels ook gearriveerd.

De tocht ging over een zeer rustige Tsjûkemar – zo rustig maken wij zelden mee – naar Echtenerbrug waar de BUF-FEL – Nicolette Bremerkamp, al op ons lag te wachten. Na de lunchpauze van de brugwachter en dus ook van ons, arriveerden we rond 14.30 uur bij de Driewegsluis, alwaar we de

nacht zouden doorbrengen. Even later lagen zes Doerakken afgemeerd in de schaduw in de rivier De Linde.

Daar werd 's avonds onze kleinzoon Melroy afgeleverd, met hengels en visstoeltje. Hij mocht een stukje meevaren, we zagen nog wel hoever. Binnen de kortste keren waren alle kinderen aan het vissen. Vrijdag 19 juli vertrokken we wat later dan de bedoeling was omdat Los Hernandos een accuprobleem had. De tocht ging via Ossenzijl en de Kalenbergergracht richting Blokzijl - waar enige tijd gewacht moest worden voor de sluis - naar het einddoel van de dag, Vollenhove. Daar werden Twan en Day opgehaald door hun vader en ook Door ging mee, want de volgende dag was er een ander kleinkind jarig en dat kon uiteraard niet gevierd worden zonder de aanwezigheid van tenminste oma Door.

Die avond kwam Teus Smit van Holiday Boatin - de thuishaven van Los Hernandos - een nieuwe start-accu brengen en installeren, waarmee het acculeed geleden was.

Zaterdag 20 juli vertrokken we al om 08.30 uur richting Kampen, waar we ligplaatsen gereserveerd hadden aan een 'eigen steiger'.

Met weinig wind voeren we over een haast spiegelglad Zwarte Meer het Ganzendiep op. Na enig oponthoud door koelwaterproblemen van de Didgereedoo, kwamen we bij de Kampersluis. Daarna was het nog een kwestie van de IJssel oversteken en de Bui-

tenhaven invaren. De havenmeester was dolblij ons te zien, het kostte hem de grootste moeite om de gereserveerde steiger vrij te houden. Het was passen en meten en dubbel liggen maar het lukte toch om zeven Doerakken een plekje te geven aan de steiger. En toen lag de haven tjokvol. Inmiddels was de vloot uitgebreid tot zeven boten, want toen de laatste drie Doerakken de Ganzendiepsluis uitvoeren, kwam de JOHANNA – Jannetje Jansen, net onder de Kamper brug door.

Zo lagen we nu dus in de stad waar we zelf ooit zes jaar gewoond hadden. Hoewel het eigenlijk te warm was om uit de schaduw van de havenmuur te komen zijn we toch de Oudestraat op en neer gelopen en hebben natuurlijk boekhandel Bos met een bezoekje vereerd en nog een boek gekocht ook. Toen de kinderen allemaal op bed lagen konden we nog heel lang met ons allen op de steiger zitten.

Zondag 21 juli was een rust-

dag, letterlijk, fietsen, langs de IJssel wandelen, heerlijk luieren met een boek en met Meindert en Käthy en de kinderen Justin en Xander en Melroy in de rubberboot naar het strandje aan de overkant van de rivier om daar lekker af te koelen.

's Middags kwam Door weer terug met een grote tas op wieltjes vol schone was. Zij was met de trein gekomen en in deze bloedhitte het hele eind vanaf het station komen lopen. Maandag 22 juli vertrokken we om 08.00 uur. Nicolette was daar de avond tevoren al voorzichtig op voorbereid, zodat ze tijdig de nodige maatregelen kon nemen. Het was een zeer voorspoedige tocht. Het enige obstakel, de Roggebotsluis, werd in één keer door alle Doerakken genomen. Rond 11.30 uur waren we al op onze eindbestemming van deze dag: Elburg. We konden in de vaart liggen, zij het niet allemaal bij elkaar. Gauw even wat boodschappen doen op de fiets en dan snel terug naar een schaduwrijk plekje.

Dinsdag 23 juli. Nicolette was er al helemaal aan gewend om vroeg te vertrekken, ze vond het zelfs een goed idee. Logisch, want met deze hitte kon je maar beter op het water zijn. Einddoel was eiland Zegge. Na ruim 3,5 uur naderden we het eiland waar gelukkig plaats genoeg was, zodat alle boten langs de wal konden afmeren. De drie jongens waren nauwelijks te houden, die hadden het strandje met de glijbaan al gezien. Nicolette en Robert leverden daar een prestatie van formaat door in minder dan twee uur rond het eiland te zwemmen.

Didgereedoo is 's avonds naar Zeewolde gevaren waar Teus Smit - dezelfde ja - een vervangend onderdeel kwam brengen, waarmee hun probleem gelukkig opgelost was.

Woensdag 24 juli weer vroeg vertrokken naar Almere, soms zigzaggend door de vaargeul om de plakken wier te ontwijken, die in de vaargeul dreven. Buiten de vaargeul waren het

complete groene weilanden. Jammer dat er geen zeekoeien huizen in de Randmeren. Om 12.00 uur aangemeerd in de passantenhaven van Almere. Justin en Melroy hadden de dag van hun leven. Ze mochten de hele middag de hulpjes van de havenmeester zijn en zelfs de sluis bedienen.

's Avonds werd onze kleinzoon opgehaald door zijn ouders en zusje en na een lekkere pannenkoek in het Pannenkoeienschip was zijn Doerakavontuur voorbij. Blevon over onze lichtmatroosjes Justin en Xander.

Donderdag 25 juli naar eiland De Schelp tegenover Naarden. Met wat dubbel liggen was er voor alle zeven Doerakken een plaatsje langs de wal. Het WOTTERHÛSKE – Guus en Grietje Boonstra – en LA VIE – met Harm en Sippy Pen, waren inmiddels vanuit Heerenveen begonnen aan de achtervolging en hielden ons per mobiele telefoon op de hoogte van hun vorderingen. Dat ze de groep zouden inhalen was een feit, maar het waar en wanneer was nog een open vraag.

Het water lokte en dapper begonnen Robert, Nicolette en Door aan een zwemtocht rond het kleinste eiland, dwars door de wervelden. Deze geslaagde poging werd uiteraard ook met applaus beloond.

Toen het donker werd, werd door Xander, Justin onder supervisie van Nicolette een prachtige zelfgemaakte waterlelie met brandend kaarsje te water gelaten. Daarbij mochten de jongens - en uiteraard ook de rest van de groep – een wens doen Nee, aan

niemand vertellen, anders komt ie niet uit! Het lichtje dreef langzaam de havenkom uit.

Vrijdag 26 juli was het inmiddels al een gewoonte geworden: om 08.00 uur staken we van wal en over een haast spiegelglad IJ-meer voeren we naar de Grote Zeesluis van Muiden. Daar werden we vlot geschut en via de Vecht en

door Weesp lag de hele vloot al om 10.30 uur aangemeerd net voorbij de molen in de ? Prima douches daar en een zeer schappelijk liggeld. De bedoeling was om hier twee nachten te blijven, ruim tijd dus om nieuwe voorraad in te slaan en voor een gezin met kinderen was het natuurlijk fantastisch om de vuile was weg te brengen en die de volgende dag weer schoon en gestreken op te kunnen halen. Zeker als er voor de volgende dag zware buien voorspeld worden.

Maar eerst was er nog een warme en zwoele avond zodat we nog lang en gezellig bij elkaar konden zitten.

Zaterdag 27 juli rond 13.00 uur kwam de voorspelde onweersbui met ruim een uur regen. Gelukkig zat de bemanning van Skomkop en Blauwe Lotus op dat tijdstip hoog en droog in het Muiderslot.

Los Hernandos was inmiddels vertrokken naar Nieuwegein, vanwaar Pim later belde dat hij voor dinsdag en woensdag ligplaatsen besproken had voor

de hele groep in de passantenhaven van Vreeswijk.

En om 17.00 uur kwam het langverwachte telefoontje: Wotterhûske en La Vie zijn aangekomen in Weesp, hebben een ligplaats in de Vecht en zullen zich de volgende morgen aansluiten bij het konvooi. Zondag 28 juli vertrok het konvooi met vijf Doerakken richting eerste brug. Uitgezwaaid door de bemanning van de BO-LUS, die nu problemen heeft met het koelwater, en voor maandagmiddag een afspraak heeft gemaakt bij de Bruijn Jachtservice.

Zodoende zijn we zelf zondag naar Muiden gefietst. Na al die leuke verhalen over het Muiderslot van Justin wilden we dat met eigen ogen zien. Na een lekkere lunch op het terras bij de sluis – wat is het leuk om te zien hoe andere bootjesmensen dat doen(!) – wandelden we naar het slot. Gratis entree met de museumkaart. We kregen een leuke rondleiding en zagen de roofvogelshow op het binnenplein. De valkenierster betrok de kinderen er heel leuk bij en liet de valk rakelings over de hoofden van volwassenen en kinderen vliegen. Weer terug bij de boot, hebben we eerst de was opgehangen en zijn daarna naar het Amsterdam-Rijnkanaal gefietst. Als we dus al het plan hadden om Utrecht links te laten liggen en een stuk over het kanaal te varen, dan zijn we daar heel vlug weer vanaf gestapt. Dat is écht wildwatervaren! Brrrrr.....

Maandag 29 juli konden we op ons gemak douchen, ontbijten, de boot opruimen, water tanken en richting brug varen. De brugwachter gaf net groen licht en binnen 10 minuten waren we drie bruggen gepasseerd en 3 euro armer. Dat was een

schijntje vergeleken bij wat we 3 uur later bij de Bruijn Jachtservice kwijt waren, maar toen

konden we dan ook redelijk gerustgesteld weer verder varen, de Vecht op richting Utrecht.

We konden dus melden dat we weer onderweg waren. Vanaf Muiden tot Nederhorst den Berg is de maximum snelheid 9 km. per uur en verder tot Utrecht 6 km. Er wordt tot 2015 gebaggerd in de rivier, maar geluk-

kig was er tegen 16.30 uur geen oponthoud en konden we ongehinderd doorvaren tot Vreeland..... daar zei de brugwachter dat de brug in Breukelen kapot was en dat we maar beter hier konden blijven liggen want verder dan Nieuwersluis zouden we toch niet

kunnen komen. We besloten toch zo ver als kon door te varen en de brugwachter in

Loenen vertelde desgevraagd dat de brug in Breukelen weer gemaakt was. Doorvaren dus! Al varende aardappels geschild, gekookt, gebakken en opgegeten.

In Maarssen voeren we langs een andere groep Doerakkers op weg naar het lustrum. Zwaaien en doorvaren. Net voor 20.00

uur aangemeerd in Oud Zuilen, een paar honderd meter voor de Plompbrug.

Dinsdag 30 juli. Toen we tegen negenen naar de brug voeren kwamen we tot de ontdekking dat de LOBBES met Paul en Minie Oud en de BOREAS met Nancy en Erik de Wit daar ook overnacht hadden en ok op het punt stonden om weg te varen. Gezamenlijk zijn we verder gevaren. Paul en Minie waren zo vriendelijk om door Utrecht voorop te varen, aangezien wij daar nog nooit geweest waren.

Dat was een hele belevenis. Bij één van de laatste bruggen nog een heel gedoe en gemanoeuvereer vanwege een aantal tegenliggers, waarbij onze boegschroef bleef hangen.

Ad vertelde later dat hij niets van Utrecht gezien had omdat hij al zijn aandacht nodig had bij het sturen. Hierna was het wildwatervaren bij het oversteken van het Amsterdam-Rijnkanaal bijna een makkie. Terwijl de Lobbes en de Boreas doorvoeren hebben wij bij Jutfaas aangelegd om even wat te eten en een Trouw te scoren, wat overigens niet gelukt is. Toen door naar de passantenhaven van Vreeswijk alwaar we herenigd werden met de rest van onze groep en kennis konden maken met Harm en Sippy Pen van de La Vie. Guus en Grietje van het Wotterhûske waren uiteraard oude bekenden. En ook was Joke aangemonsterd op de Los Hermanos.

De 'horror verhalen' van de groep vlogen ons al gauw om de oren. Na een aanvankelijk rustige vaartocht door Utrecht met maar één tegenligger sloeg het noodlot toe en raakte de Johanna - van Janneke - zó ongelukkig een scherpe boomtak dat de kap van de boot over de volle breedte scheurde. Toen wij in Vreeswijk aankwamen was deze al naar een zeilmakerij gebracht en zat Janneke onder een plastic zeil te bakken. En bij de Buffel – Nicolette – stond de stuurkabel op knappen. Die is vervangen door een monteur van de Bo-

tenwacht en het leed was weer geleden.

Woensdag 31 juli was weer een rustdag, die hadden we allemaal wel verdiend na alle commotie.

Voor ons een mooie gelegenheid om weer eens op de fiets

te stappen. Over de dijk langs de Lek en met de pont over naar Culemborg waar de groep lustrumgangers lag die we eerder in Maarssen gezien hadden. Een kop koffie gedronken boven in het havenrestaurant en toen verder gefietst naar Vianen en daar weer met de pont terug naar Vreeswijk.

Donderdag 1 augustus lagen we om 09.00 uur voor de sluis en kregen toen te horen dat er pas na 11.00 uur geschut kon worden vanwege de lage waterstand in de Lek. Terug naar de haven dan maar en na een kop koffie het oude dorp verkennen. Het was al erg warm maar gelukkig was de ijssalon open.

Tweede poging om 11.00 uur. Er lagen al veel boten, waaronder een stel Doerakken, te wachten. Een half uur later was het dan zo ver. Alle boten konden tegelijk geschut worden dankzij de grote ronde sluiskom. De Lek overgestoken en bijna allemaal de volgende sluis in. Daar voeren we uit met de Skomkop langs zij, die een gebroken gaskabel bleek te hebben. Met een rustig gangetje voeren we zo naar Arkel. Plan was doorvaren naar Leerdam maar daar was de haven nog niet klaar voor de ontvangst van alle Doerakken, dus..... of we alsjeblift in Arkel wilden blijven liggen.

daar hebben we dus ligplaatsen besproken wat een heel goede beslissing bleek te zijn. Skomkop en Bo-Lus lagen dubbel direct naast de zwemtrap. Het was zo warm dat zelfs ik afgedaald ben ik het koele water van de Linge en niet één maar zelfs twee keer.

Te warm om zelfs maar aan koken te denken, dus Meindert en Ad om patat gestuurd naar het dorp, waarbij we er maar vanuit gingen dat zij beter bestand waren tegen de hitte.

Vrijdag 2 augustus vertrokken Los Hermanos en Bo-Lus om 10.15 naar Leerdam waar we 's middags de intake- en informatiebalie zouden bezetten. De rest van de groep bleef nog en zou later die dag arriveren,

zij konden nog lekker onder de bomen zitten en zwemmen. Maar door ons vroege vertrek hadden wij geen last van de zwemmende jeugd die het nodig vond om zich aan de langsvarende boten vast te klemmen. Dat gaf veel overlast, zo erg dat de groep in aanvalsformatie ging varen en enige schippers met de pikhaak op de voorplecht stonden om de meest drieste aanvallers van zich af te slaan. Gelukkig zijn er aan beide kanten géén slachtoffers gevallen. Toen iedereen gearriveerd was, waren we klaar voor de viering van een bijzonder warm maar fantastisch lustrum!!

*Paula Buijs-Mersie,
a.b. Doerak BO-LUS*

UITNODIGING DOERAKCLUBDAG

Beste collega-Doerakkers,

Op zondag 17 november 2013 houden we in Zalencentrum “De Brink”, Zuiderzeestraatweg 141, 8906 BE te Oldebroek weer onze najaars-Doerakclubdag.

Met plezier nodigt het bestuur alle donateurs en leden met hun bemanning uit, deze dag bij te wonen.

U ontvangt twee consumptiemuntjes voor rekening van de club. Zoals gebruikelijk biedt de club u ook tweemaal een hapje tussendoor aan. Meer consumpties en/of hapjes zijn voor eigen rekening.

Als u er zin in hebt kunt u al vroeg komen. De grote zaal is vanaf 11:30 uur open.

Voor ‘vroegkomers’ staat er vanaf ca. 12:30 uur tot **uiterlijk** 13:45 uur een lunch klaar. Wanneer u daaraan wilt daaraan deelnemen, koopt u bij aankomst een of meer lunchbonnen van € **8,50** die u weer kunt inleveren bij de bediening. *U hoeft zich voor deze lunch niet van tevoren op te geven.*

Het programma begint om 14:00 uur. We verzoeken u tijdig aanwezig te zijn.

Onze speciale gast vandaag is Lourens Touwen, directeur van Recreatieschap De Marrekrite uit Leeuwarden, dat bij vrijwel alle Doerakkers bekend is door ondermeer het beheer en onderhoud van meer dan 3500 gratis aanlegplaatsen in Friesland.

Altijd al eens meer willen weten over het hoe en waarom van De Marrekrite? Wat nou kan en mag? En wat liever niet en wat liever wel? En wat De Marrekrite nog meer voor u kan betekenen? Zorg dan dat u er in Oldebroek bij bent! Is nog gezellig ook. En: vragen staat vrij!

Omstreeks 17:00 uur wordt er weer een uitgebreid koud- en warm buffet klaargezet. Dat wordt weer ouderwets lekker en gezellig.

Het spreekt vanzelf dat de rekening niet uit de clubkas betaald kan worden. Als u wilt deelnemen aan dit buffet verzoeken wij u dat tijdig op te geven, zodat Margreet en Ben van de Brink zich goed kunnen voorbereiden. De kosten zijn € **19,50** per persoon. Kinderen t/m 11 jaar betalen € **9,75**. U kunt aan onze penningmeester Pim Frequin (e-mailadres: penningmeester@doerakclub.nl) opgeven met hoeveel personen u wilt deelnemen. Hetgeen dan meteen inhoudt dat u de Doerakclub een eenmalige machtiging verstrekt om het verschuldigde totaalbedrag van uw bankrekening af te schrijven.

Sluitingsdatum voor inschrijven voor het buffet is 7 november 2013.

Vanzelfsprekend kunt u uw aanwezigheid ook beperken tot 17:00 uur. U hoeft zich dan niet van tevoren in te schrijven.

Graag tot ziens op de 17e november!

Namens het bestuur,

Martin Wolters (voorzitter)

Programma Doerakclubdag zondag 17 november 2013

Hieronder vindt u het programma van de Doerakclubdag die op zondag 17 november 2013
aanvang 14:00 uur gehouden wordt in

**De Brink Zalencentrum
Zuiderzeestraatweg 141
8096 BE Oldebroek
tel.: 0525 - 63 18 00**

De Zuiderzeestraatweg is onderdeel van de N308. De Brink Zalencentrum ligt tegenover een kerk, ongeveer in het midden van Oldebroek. Vanuit de richting Amersfoort is Oldebroek bereikbaar via afrit 16 van autosnelweg A28 en vanuit de richting Zwolle via afrit 17.

Als u er prijs op stelt vóór de vergadering te lunchen bestaat daartoe tot 13:45 uur de mogelijkheid.

De zaal is vanaf 11:30 uur open.

Wilt u de presentielijst bij de ingang van de zaal even tekenen? Graag één handtekening per lid/donateur.

Komt u voor de eerste keer op een clubdag? Dan kunt u dat desgewenst even melden bij binnenkomst, dan vangt een bestuurslid u even op.

AGENDA

1. Opening door de voorzitter
2. Mededelingen
3. Notulen van de bijeenkomst van 24 maart 2013
4. Verkiezing nieuwe voorzitter ①
5. Verstrekken ledengegevens t.b.v. ledenservice
6. Vaststellen contributie 2014
7. Activiteiten (Korte terugblik Lustrum 2013 en nieuw 2014).
8. Rondvraag ②
9. Om ±15:00uur: presentatie door Lourens Touwens, directeur van De Marrekrite
10. Pauze om “bij te praten”
11. Buffet
12. Sluiting

- ① Aftredend is Martin Wolters, die reglementair niet herkiesbaar is. De voorzitter wordt in functie gekozen (statuten, art. 6.1). Het bestuur stelt Ingeborg Kaizer kandidaat. Leden kunnen schriftelijk tegenkandidaten stellen, mits de voordracht door tien of meer leden is getekend en deze uiterlijk drie dagen vóór de vergadering door het bestuur is ontvangen (statuten, art. 6.2).
- ② Wilt u vragen over “de techniek” thuis even op papier zetten? Als u de vragen dan vóór aanvang van de vergadering bij de secretaris deponert, kunnen de aanwezige TC-leden zich er alvast over buigen. Is er niet direct een pasklaar antwoord voorhanden dan ontvangt u in een later stadium altijd bericht (als u uw N.A.W.-gegevens hebt vermeld natuurlijk).

Notulen van de DOERAKCLUBDAG in Oldebroek van zondag 24 maart 2013

1. Opening door de voorzitter

Voorzitter Martin Wolters begroet allen en opent de vergadering.

2. Mededelingen

1. Er zijn negen afmeldingen binnengekomen, waaronder die van erelid Harry Happel, die meer dan 25 jaar secretaris van onze club is geweest.
2. Op verzoek van de voorzitter stellen nieuwe leden zich voor. Zij worden met applaus begroet.
3. Staande wordt een moment stilte in acht genomen ter nagedachtenis aan de onlangs overleden leden Yvonne de Groot-Tesink, Jan van Kessel en Sjef van Kruisdijk.
4. De voorzitter deelt mee dat de agenda in verband met de on-line presentatie van de nieuwe website in een andere volgorde dan aangegeven zal worden afgewerkt.

3. Notulen van de bijeenkomst van 25 november 2012

1. De notulen worden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd.

4. Verslag 2012 Technische Commissie

1. De voorzitter van de Technische Commissie, Klaas Hoekstra, licht het verslag toe. Hij wijst er ook op dat de commissie geen aan- of verkoopadviezen geeft. Dat zou een compleet keuringsteam inclusief de nodige apparatuur vergen en daarover beschikt onze club niet.

5. Verslag 2012 secretaris

1. Martin Severin meldt dat de cijfers wel voor zich spreken: opnieuw een opmerkelijke stijging van het ledental en wel met 7,7%!
Toch moet hij tot zijn spijt constateren dat de belangstelling voor de Clubdag iets terugloopt. In ieder geval zal het bestuur in de toekomst inspirerende sprekers proberen aan te trekken.
2. Hij merkt verder op dat hij, naar aanleiding van het voorwoord in het Financieel Verslag van penningmeester Pim Frequin, maar eens heeft uitgezocht en opgeschreven hoe lang de contributie van € 25,- al op dat (lage) niveau staat. Dat bleek sinds 2007 te zijn.
3. Hij vraagt extra aandacht voor het feit dat er geen Hemelvaart- en Pinkstertochten zijn georganiseerd in 2012. Onder anderen heeft oud-voorzitter Roedi Deinert laten weten dit geen goede ontwikkeling te vinden. Voor degenen die initiatieven willen ontplooiën: het bestuur ondersteunt met raad en daad. Neem gerust contact op.

6. Verslag 2012 webmaster

1. Bert Hovener vertelt kort over de geschiedenis van de website. Hoe die van statisch naar interactief veranderde door de niet geringe inspanningen van Jeroen Keijsper, die mede door zijn ontwerp van onze huisstijl het huidige gezicht van onze club heeft bepaald. Nogmaals dank daarvoor.
Omdat Jeroen door studie en werkzaamheden geen tijd meer vrij kon maken, moest hij zijn webmasterschap beëindigen. Om de kwaliteit en de continuïteit te handhaven heeft het bestuur besloten het fundamentele technisch beheer uit te besteden aan een professionele partij. Het beheer van de content blijft uiteraard bij de club.
2. De website is ondertussen gebaseerd op de nieuwste technologische ontwikkelingen, zoals automatische aanpassing aan de grootte van schermen van bijvoorbeeld i-Phones, tablets en laptops.
Onder begeleiding van brandende fakkels logt Bert in op de nieuwe website. (Sommige leden doen hem dat na op hun eigen i-Phone...). Wel moet er zo links en rechts nog wat geschaafd worden en niet alle content van de oude website kon een op een worden overgenomen, maar er wordt aan gewerkt.
Gevraagd wordt of de club nu ook een facebookaccount krijgt. Bert antwoordt dat hierover nog wordt nagedacht, maar dat de mogelijkheden van connecties met de nieuwste sociale media al wel

zijn ingebouwd.

Ook willen sommigen weten of er nu rechtstreeks foto's kunnen worden ge-upload. Antwoord: neen. Gelet op de hackersgebeurtenis van twee jaar geleden zijn dit soort activiteiten geblokkeerd. Maar via de webmaster is er altijd wel een oplossing te vinden.

3. Martin Wolters tenslotte zegt dat we best nog iets zullen tegenkomen. Iedereen kan gerust helpen met opmerkingen en suggesties.

7. Financieel verslag 2012

1. Pim Frequin licht de cijfers toe. Hij wijst erop dat de kosten, gemoeid met de website, door de outsourcing zullen stijgen. In de begroting van 2013 is € 4.500,- opgenomen, Pim schat in dat de kosten daarna op rond de € 2.500,- per jaar zullen uitkomen.
2. Onze club heeft twee gezichtsbepalende onderdelen: de website en het clubblad. Hierdoor zijn de communicatiemogelijkheden binnen de club uitstekend en stralen we tegelijkertijd vriendelijke professionaliteit naar buiten uit. Willen we alles op het huidige niveau houden, dus bijvoorbeeld niet terug naar een op kopieerpapier gedrukt zwart-wit clubblad en een statische website, dan kost dat geld. Het bestuur zal daarom in november voorstellen om met ingang van 2014 de contributie te verhogen naar € 30,- per jaar.

8. Verslag Kascontrolecommissie en benoeming nieuwe leden

1. Rein Rehwinkel en Bert Bentz van den Berg hebben op 7 maart de boeken onderzocht. Rein deelt mee dat de bankbescheiden, de ledenadministratie en de jaarrekening geen aanleiding geven tot op- of aanmerkingen. Hij vraagt de aanwezige leden daarom de stukken te aanvaarden en het bestuur en de penningmeester décharge te verlenen over de gevoerde administratie. De aanwezigen gaan akkoord.
2. Martin Wolters bedankt Rein en Bert voor hun werk. Omdat Rein aftredend is, zullen Bert Bentz van den Berg en Harry Happel (was reservelid) volgend jaar de boeken controleren. Als nieuw reservelid stelt Jan Voogt zich beschikbaar.

9. Bestuursverkiezing

1. De voorzitter vraagt de aftredende bestuursleden Jacqueline van Soest en Bert Hovener even vóór de bestuurstafel te komen. Hij herinnert eraan dat onze club geen bezoldiging voor bestuursleden kent, dus ook geen riante afvloeiingsregeling op basis van het genoten salaris. Martin bedankt Jacqueline en Bert voor hun onverwoestbare inzet (o.a. bestuursvergaderingen duurden soms tot in de kleine uurtjes) en geeft beiden naast de mondelinge blijken van waardering toch iets stoffelijks mee: een exemplaar van het boek 'Schaapachtigheden'. Voor hun partners is er een paasmandje. En ten slotte wordt hun vierkante bestuursvlag omgeruild tegen een driehoekig leden-exemplaar. Er klinkt een welgemeend applaus.
2. Het bestuur heeft Guus Boonstra en Leo van der Mast kandidaat gesteld. Vanuit de leden zijn er geen tegenkandidaten gesteld; Guus en Leo worden dan ook bij acclamatie gekozen. Beiden komen naar voren en ontvangen de bestuursvlag.
3. Verder is Klaas Hoekstra aftredend, maar herkiesbaar. Ook voor hem zijn geen tegenkandidaten gesteld, zodat herbenoeming bij acclamatie geschiedt.

10. Lustrum

1. Peter van Riet deelt mee dat het aantal deelnemers op dit moment de 80 heeft bereikt. Een unicum zoveel Doerakken bijelkaar.
2. Hij licht het programma toe. Onder andere zal de geplande boottocht door het grote aantal deelnemers met twee boten worden gevaren. Verder zegt hij dat er een programmaboekje in de maak is.
3. Peter vraagt drie aanwezige inschrijvers voor een stertocht na het officiële gedeelte even bij hem langs te komen voor overleg.
Op dit moment zijn er zeven stertochten gepland. Informatie hierover zal zo spoedig mogelijk op de site bekend worden gemaakt.
4. Pim Frequin vraagt of de Lustrumcommissie nog assistentie nodig heeft. Peter antwoordt dat zich al enkele leden hebben aangemeld, waarmee hij denkt wel verder te kunnen.
5. Martin Wolters bedankt onder applaus de commissieleden voor hun inzet.

11. Evenementen 2013

1. M.u.v. het lustrum zijn er ook dit jaar geen tochten gepland. De voorzitter zegt dat dit niet tot vrolijkheid stemt. Hij geeft aan dat, als iemand best eens een tocht voor bijvoorbeeld 8 tot 10 boten zou willen organiseren, hij of zij altijd op hulp van het bestuur kan rekenen. Neem dus gerust contact op!

12. Rondvraag

1. Voor de verandering begint de voorzitter zelf maar eens met de rondvraag. Hij vraagt de aanwezigen of er belangstelling bestaat voor gadgets met het Doeraklogo, zoals sleutelhangers, flesopeners en dergelijke. Geen enkele hand gaat omhoog, dus we nemen geen actie in deze. Verder deelt hij mee dat de najaarsclubdag deze keer op zondag 17 november is.
2. Guus Boonstra toont de brochure 'Grenzenloos varen' waarvan hij er van zijn contactpersoon bij het Landesverband Motorbootsport Niedersachsen 400 voor onze club heeft gekregen. De brochure bevat beschrijvingen van het afwisselende watersportgebied Eems-Dollard met bijbehorende gedetailleerde waterkaarten. Zelfs de nog te openen nieuwe vaarweg Emmen-Ter Apel staat er al op. De besturen van zowel het Landesverband als de Doerakclub zullen bij de opening ervan aanwezig zijn. De brochures zijn bij de secretaris (martin@severin.cc) te verkrijgen.

13. Pauze om 'bij te praten'

1. In de pauze en tijdens het buffet kunnen de aanwezigen tussen de bedrijven door kijken naar de DVD's 'Boottocht naar Straatsburg' van Gerard Langerak en 'Boottocht naar Münster' van Martin Severin.

14. Buffet

1. Het buffet krijgt weer de aandacht die het verdient...

15. Sluiting

1. De sluiting is zoals gewoonlijk weer een gezellig afscheid nemen.

Raalte, maart 2013

Voorzitter

Secretaris

Epifanes maakt 't af

EPIFANES
Yacht Coatings

Bezoek onze website
voor informatie of bel
naar de Epifanes helpdesk
0297-360 366 voor
gericht advies van onze
verfdeskundigen.

www.epifanes.nl

Op aanvraag ook
in de originele
Doerak kleuren!

Aan alle leuke en gezellige mensen van de Doerakclub

Op zondag 25 november 2012 was het voor mij de eerste keer dat ik naar een bijeenkomst van de Doerak club ben geweest.

Ik ben Corrie Groenemeijer en heb op 31 maart 2012 een Doerak 780 OK gekocht. Ik woon in Bilthoven en mijn Doerak heb ik in de Jachthaven "De Eerste Aanleg" op de Scheendijk te Breukelen geparkeerd.

Voordat ik deze Doerak kocht wist ik niets van boten af. Al gauw ontdekte ik via de website dat er een unieke club was, speciaal opgericht voor Doerakliefhebbers. Op deze website las ik over de gezellige bijeenkomsten en besloot me direct lid te maken van de bijzondere club.

Zodoende kwam ik op zondag de 25ste november voor de eerste keer bij de Doerakclub in Oldebroek.

Daar werd ik hartelijk ontvangen door de aanwezige leden. Zij zagen blijkbaar al snel dat ik een nieuweling was en ik voelde me ook direct op mijn gemak wat voor mij belangrijk is. Ik ben een alleengaande en ondernemende vrouw op zoek naar gelijkgestemde en enthousiaste mensen.

Nou, die heb ik ontmoet.

De lunch werd in de aangesloten ruimte geserveerd d.m.v. een zelfbedieningsbuffet waar ruim voldoende en gevarieerde heerlijkheden mij toelachten.

Aangeschoven aan een lange tafel ontmoette ik Riet Hovener. Zij en haar man zijn al jaren enthousiaste leden. Met Riet heb ik gedurende de lunch gezellig gekletst en heb van haar veel informatie gekregen over het wel en wee van de Doerakclub.

Na de lunch werd er een tafel gereserveerd voor de nieuwelingen.

Ik was werkelijk verbaasd en keek mijn ogen uit. Dat er zoveel mensen, minstens twintig nieuwkomers, tegelijk met mij zich tot de Doerakclub hebben bekeerd!

Het werd al gauw een gezellige uitwisseling die overliep van belangstelling over welk type Doerak er zoal werd aangeschaft.

Vele foto's kwamen voorbij, waarvan ik enthousiast werd over de vele mogelijkheden die mensen met hun Doerak uithalen. Zoals de indeling en inrichting, maar ook het onderhoud. Ja en dan inderdaad over het onderhoud van de Doerak werd een groot deel van de namiddag

besteed door de firma Epifanes uit Aalsmeer. Het was een zeer uitgebreide informatie over de kunst van het verven en de daarbij behorende verf en coatings.

Eerlijk gezegd schrik ik me dan een verrimpeling als ik zie hoeveel werk je moet verzetten om de boot goed te onderhouden.

Ik hoop toch dat als ik mijn boot er volgende maand uithaal er werkelijk niet zoveel achterstallig onderhoud aan zit.

Ik maak mijn borst wel nat en hoop dat ik het met een aantal vrienden kan opknappen.

Het lustrum naar Leerdam lijkt me een hele leuke ervaring en hoop dat ik nog mensen kan vinden die met mij meegaan, want alleen vind ik het nog te moeilijk, zoveel ervaring heb ik nog niet.

Samengevat ben ik uiterst tevreden en blij dat ik me bij de Doerak club heb aangesloten en hoop op een geweldige tijd met allen die ik ga ontmoeten.

Tot ziens,
Corrie Groenemeijer
Joske

Sfeerverslag Doerak-clubdag zondag 24 maart 2013

Twee keer per jaar kijken we uit naar de Doerak-clubdag.

In november 2012 waren we helaas verhinderd maar deze keer waren we weer van de partij. Het was nogal een gedoe om bij zalencentrum De Brink te komen omdat Oldebroek de Zuiderzee-straatweg op de schop had, maar uiteindelijk kwamen we op onze plaats van bestemming aan. We konden nog net een plekje vinden want het was al behoorlijk druk in de zaal.

Door de dames van het secretariaat kregen we een naametiket opgeplakt en het was een goed weerzien met al onze bekende doerakvrienden.

Omdat we nogal laat waren door alle obstakels onderweg, hadden we niet veel tijd om even bij te praten maar daar werd gaandeweg de middag voldoende tijd voor geboden en gevonden.

De vergadering verliep vlot en met de nodige humor en de aftredende en aantredende bestuursleden werden met applaus uitgezwaaid en begroet. Het is geweldig dat deze mensen hun tijd beschikbaar stellen om ons "cluppie" in de benen te houden.

Er is veel aandacht voor het Lustrumfeest, het belooft een geweldig feest te worden. Inmiddels is het feest geweest en het was een daverend succes, heb ik begrepen van de forumbezoekers van onze website.

Er staan mooie foto's op de site en het is jammer dat we zelf niet van de partij konden zijn. Maar goed, na de vergadering staat er 'pauze om bij te praten' op de agenda en daar heeft niemand problemen mee. Er wordt de mogelijkheid geboden om via de beamer presentaties te laten zien van prachtig mooie foto's en film

met daarin de hoofdrol voor de Doerak en er zijn er bij die heftige avonturen beleven.

Het hartige hapje en het drankje, aangeboden door het bestuur, valt altijd weer in de smaak.

Wij zaten aan een gezellige tafel met "veul proat" maar toen het tijd werd voor het buffet bleven wij als enigen over. Nou ja, ook leuk... een tafel voor twee dan maar! Maar daar waren "de burens" het niet mee eens en spontaan werden de tafels aan elkaar geschoven en ontstond een lange tafel met een grote groep buffetgangers.

Het buffet was weer als vanouds... voldoende keuze en heerlijk eten. En met een prettig tafelgezelchap smaakt het dubbel-op-lekker.

Er werd nog lang nagepraat maar dan moeten we toch echt naar huis.

Ons halfjaarlijkse Doerakfeestje zit er weer op.

Marieke en Nico Hensen, Walvis

Aan het Prinses Margrietkanaal, in Uitwellingerga, is Straal- en Coatingbedrijf Hooghiemstra BV gevestigd. Wij zijn gespecialiseerd in het stralen en coaten van casco's, beroeps- en pleziervaartuigen.

Waar staan wij voor:

- Gecertificeerd Straal- en Coatingcenter van International Paint
- Mogelijkheid tot tien jaar volledige garantie op de conservering van het onderwaterschip
- Bootlift tot 50 ton
- Sinds 1980 actief met gekwalificeerde vakmensen
- Eén van de marktleiders in Nederland

leden van de DOERAKCLUB ontvangen 5% korting op al onze straal- en coatingwerkzaamheden

Voor meer informatie
tel. 0515 55 95 86
www.hooghiemstrabv.nl

 Hooghiemstra bv
Straal- en Coatingbedrijf

Der weite Weg zum Lustrum 2013

Für das diesjährige Lustrum aus Anlaß des 45-jährigen Bestehens des Doerakclubs möchten wir uns bei allen Teilnehmern, jedoch ganz besonders bei den Organisatoren, von ganzem Herzen bedanken.

Es waren wundervolle Tage. Wir haben es genossen, wieder mit so vielen lieben Doerakern feiern zu dürfen. Die Atmosphäre ist herzlich wie in einer Familie, und wir freuen uns, Mitglieder diese großen Doeraker-Familie zu sein.

Vele liebe Bekannte und auch Freunde haben wir wiedergetroffen und viele neue Mitglieder kennengelernt. Uns gefällt der gute Umgangston und das nette,

freundliche, lebenswerte und gesellige Miteinander. Als einzige deutsche Teilnehmer haben wir uns absolut nicht als Aussenseiter gefühlt. Obwohl wir beide leider nicht richtig niederländisch sprechen können, kommen wir gut klar; allein schon deshalb, weil man uns ganz selbstverständlich das Gesagte übersetzt. Lesen und verstehen klappt ganz gut, an der Systematik der Aussprache und Grammatik müssen wir noch arbeiten.

Seit 1966, also 47 Jahre fühlt sich der Doerak 1050 AK „Flipper“ –er ist seitdem in Familienbesitz- auf den Gewässern der Niederlande praktisch wie zu Hause !

Als wir in Leerdam ankamen, lagen schon ca. 850 km Fahrtstrecke hinter uns. Seit Anfang Juni waren wir unterwegs, waren in Friesland und auch auf Ameland. Auf direktem Weg wären es ca. 300 km gewesen. Am Festabend wurden wir für uns völlig überraschend zur Bühne gebeten. Von den

Hafenmeistern des Leerdamer Clubs „De oude Horn“ wurde uns eine wunderschöne Glasschale geschenkt, die in der Glasbläserei, die wir auch besichtigt hatten, hergestellt worden war. Diese Ehrung wurde uns zuteil, weil wir, wenn wir es richtig verstanden haben, die weiteste Anreise hatten (diese hätte ja wesentlich kürzer sein können) und weil wir zum wiederholten Male an einem Lustrum teilnahmen. Das wird sicherlich unvergeßlich für uns bleiben! Nochmals möchten wir uns ganz herzlich dafür bedanken.

Nicht nur aus diesem Grund werden wir dieses Fest in allerbesten Erinnerung behalten. Wenn Doeraker feiern:

- ist Superwetter
- trifft man Gleichgesinnte
- gibt es ein tolles Programm
- wird Geselligkeit groß geschrieben
- werden Informationen ausgetauscht
- und vieles mehr.

Wir freuen uns schon auf ein Wiedersehen.

Herzlichen Dank.

*Maria und Manfred Korte
Flipper*

Noot van de redactie: we wilden u het origineel niet onthouden, de vertaling staat op onze website onder het menu „9e lustrum 2013“

De keus van kenners: Doerak nieuwe stijl Robuust, ruim, stabiel, veilig en nog steeds oer-Hollands!

- *Nieuwbouw Doerak LX-modellen.*
- *Diverse typen in lengtes van 8 tot 10 meter.*
- *Indeling en afbouw in overleg met de klant.*
- *Onderhoud en reparatie.*

DOERAK HUREN?
www.holiday-boatin.com

DOERAK SNEEK

Eeltjebaasweg 3, 8606 KA Sneek
tel: (0515) 43 27 96 • e-mail: info@doeraksneek.nl
internet: www.doeraksneek.nl

Kantje boord

2012 De eerste reis met onze Doerak 650 via de Dollard naar het noorden van Duitsland.

Onze “enorme scheepsdiesel”, een 16 pk tweecilinder, knorde van plezier. In de sluis van Oldersum troffen we twee medewatersporters (een Zwitsers echtpaar) dat gewend was op rivieren te varen.

We vroegen hen of het verantwoord was met ons schip op dat moment de Ems op te varen, want dit was voor de eerste keer dat we te maken kregen met eb & vloed.

Antwoord:

Geen probleem! Dus gaan met die

banaan. Onze adviseur volgend, verplaatsten we ons van bakboord naar stuurboord om optimaal gebruik te maken van de stroming. Later kwamen wij er achter dat hun boot voorzien was van twee motoren.

Zwaar geconcentreerd op het varen op de woelige baren, 10 km stroom mee, een snelheid bereikend van 19,3 km p/u, (rompsnelheid van onze Doerak: 11 km/p/u!) volgden wij als een goed afgerichte hond. Aan stuurboord zagen we diverse

drooggevallen haventjes met boten die zand lagen te happen. En zand was er genoeg, het leek

wel een zandbak te zijn waar wij ons zo flitsend in voortbewogen.

Ergens onderweg in de buurt van Jemgum of Bingham of zo, doemden voor onze aan bakboord varende Zwitserse gids een paar staalkabels op die vanaf de oever een eind de Ems in stonden. Aan het eind daarvan sprongen plastic oranje vaten op en neer in de stroming. De ene keer zichtbaar de andere keer totaal niet. We weten nog steeds niet

wat er aan de hand was. Maar goed, ons Zwitserse echtpaar gooide het schip naar stuurboord, nadat ik net nog tegen Grietje had geroepen: “Kijk eens, dat komt niet goed!” Het lukte hen net om de ‘boei’ en staalkabel niet te raken. Later bleek dat ze de ‘boeien’ totaal niet hadden gezien. Een bijna fatale fout. Wij voeren een aantal meters achter hen. Als in een reflex stuurde ik stuurboord uit om direct daarna weer naar bakboord te draaien. Met deze handeling probeerde ik te voorkomen dat onze schroef geraakt zou worden. Een juiste actie zou blijken, want Grietje had gezien dat datgene wat daar als boei moest functioneren ons een stuk achterna was gedreven. Gelukkig geen schade maar wel een hogere hartslag.

Een aantal kilometers verder en met een hart dat inmiddels weer tot rust was gekomen, begreep ik van scheepsmaat Grietje dat stuurboorduit de sluisdeur van het plaatsje Wener in zicht kwam, de plaats waar ook onze vluchtige kennissen gingen landen. En wat naderde met 19,3 km p/u die afslag snel Vóór mij maakten de Zwitsers relaxt een haakse bocht naar stuurboord om aan te leggen voor de sluisdeuren. Toen dacht ik nog: gewoon volgen, misschien zit daar wel een ondiepte. En och, het varen op de IJssel bij Kampen waren we ook wel gewend. Dus dus niks.....

In mijn enthousiasme wilde ik onze “grote diesel” ook even haaks stuurboord uit laten gaan, maar was vergeten dat ik 10 km stroom mee had. Het gevolg: bijna met de neus recht tegen de stroom in met een snelheid van, shit nog maar 1 km p/u naar de sluisdeuren die in mijn beleving erg snel uit ons zicht aan het verdwijnen waren. De naastgelegen meerpalen aan bakboordzijde kwamen gevaarlijk dichterbij. Ik hoorde Grietje nog roepen: “Dit lukt je nooit, misschien moeten we maar doorvaren naar de volgende sluis.” Maar mijn landing was inmiddels ingezet en een doorstart zat er niet meer in.

Met een duw tegen de gashandel, waarbij ik het gevoel had dat die bijna aan de andere kant van de voorruit zou belanden, lukte het nog net om los te komen uit de greep van de Ems en binnen 25 meter vóór de sluisdeuren de Doerak in rustig water quasi nonchalant aan te leggen achter onze Zwitsers gids. De andere kant opkijkend toch maar even mijn voorhoofd afgeveegd.....

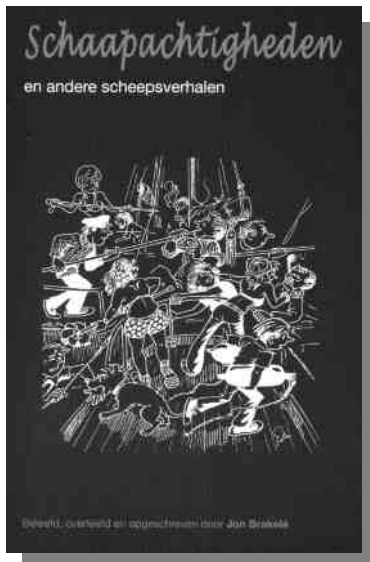
En zo hadden we weer wat kennis opgediept. Maar altijd geldt: blijf scherp en onderschat nooit de natuurelementen.

*Guus & Grietje Boonstra
Ms Wotterhûske*

NO PANIC

De jachthaven ligt er nog net zo bij als vroeger. Maar pal er tegenaan zijn recreatiewoningen neergezet die er niet om liegen. Net als de prijzen trouwens. Verbaasd kijken we rond. Verdwenen zijn de grasveldjes waar het goed kamperen was, waar de kinderen voetballen en de vaders barbecueden. In plaats daarvan protserige nieuwbouw met veel staal en beton die het uitzicht op het meer onmogelijk maakt. Is dit onze oude haven waar je iedereen kende? Waar je op de kopsteiger scheepspraat hield en goede raad niet duur maar zelden erg nuttig was? Waar we met ons eerste Swarte Schaep, een Kooijman-grundel, nog álles leren moesten: het wegvaren en het aanleggen, het afhouden en het afduwen; alle beginnersproblemen die in de Waterkampioen verschenen onder het hoofd 'Schaapachtigheden' en waar ik nog wel eens benauwd van droom.

Door schade en schande word je wijs. Op den duur leerden we weg te varen zonder al te veel gedoe, aan te leggen zonder al te veel gekraak en te schutten zonder al te veel 'geschutter'. We leerden vooral het hoofd koel te houden onder de

meest vreselijke omstandigheden. Géén paniek; in hemelsnaam geen paniek.

Dat riep Marietje ook altijd. Ze was twintig plus, een beetje onnozel maar altijd vrolijk. Samen met haar ouders en een schipperskeesje vormde ze de bemanning van de Waterjuffer, een keurig onderhouden motorvlet. Sturen kon ze aardig, maar alleen rechtuit. Bij het aanleggen, waarbij haar vader het roer overnam, werd ze bloednerveus. Dan sprong ze opgewonden heen en weer en schreeuwde met hese stem: "No panic, no panic!" wat zo'n beetje haar enige Engels geweest zal zijn. In elk geval maakte ze zoveel kabaal dat er al gauw iemand kwam helpen.

Iedereen kende Marietje. Iedereen kende iedereen. Het was een kleine, gezellige haven; met vriendelijke mensen en met een havenmeestersechtpaar dat de rol van kampbeheerders vervulde; altijd klaar stond maar niet over zich lopen liet.

Soms nam de havenmeester je apart. "Zie je die schouw daar? Let op hoe hij door de wind gaat: Eerst de fok los, dan draait de boot makkelijker in de wind. Daarna weer bak trekken. Duwt hij hem verder door." Een andere keer deed hij voor hoe je moest wrikken, of leerde hij je hoe je het schip een stukje vóór het midden tegen een paal aan kon leggen zodat de wind de kont liet draaien. 'Met alles wat de wind kan doen moet je je niet vermoeien', was zijn stelregel. Zo zijn er meer handigheidjes die ik van hem geleerd heb en nog altijd toepas.

Lopend naar het havenmeestershuis wijzen we elkaar hoe dik de bomen geworden zijn en hoe hoog. In de vroegere woonkamer is nu een trendy havenkantoor gevestigd. Een receptioniste bedient met beringde vingertjes de computer en leest van de monitor af welke box nog vrij is: nummer zeventien, de derde steiger rechts. Ze wil er een plattegrond bij halen, maar we zeggen dat we het zo ook wel kunnen vinden. Het is immers onze oude haven.

Als we de box indraaien - in één keer goed - zegt kapiteinse: "Hier lag de Waterjuffer vroeger." "No panic!" roep ik.

Samen schieten we in de lach. Die Marietje; wat zou er van haar geworden zijn?

Bij ons vertrek, de volgende morgen, kijk ik nog even rond.

De steigers zijn niet veranderd. De hijskraan en de loods staan er nog net als vroeger. Maar ónze haven is het niet meer.

Jon Brakelé

In memoriam

We ontvingen het droeve bericht dat op 13 mei 2013 is overleden

Rien Wienk

Rien was van november 2001 tot maart 2006 voorzitter van onze club. Naast het voorzitterschap was hij ook redacteur van ons clubblad.

We wensen zijn echtgenote Lies veel sterkte om dit verlies te kunnen dragen.

Bestuur

www.tijssenwatersport.nl
SINDE

52° 09' NB 4° 32' OL

600m² shopping fun

Zorgeloos van uw Doerak

genieten begint bij DOERAKCLUB

Tijssen Watersport!

De koffie staat klaar!

Twist 'n' lock toilet
standaard € 212,90

JABSCO

139.00

 International

Alle antifouling VASTE
LAGE PRIJZEN vanaf

€ 49,-/0,75 L

€ 139,-/3 L

TIJSSSEN TIP!

Maandag t/m vrijdag 9.00 - 18.00 uur;
Zaterdag 9.00 - 17.00 uur;
Donderdag koopavond

- Bezoek onze webshop!
- Uitgebreid technisch assortiment
- Gratis parkeren met uw auto of boot

Zijlbaan 10, 2352 BN Leiderdorp, 071 - 5410185
www.tijssenwatersport.nl

Onze Walrus is áf!

Dat mogen we hopen denk ik maar. Want we hebben de afgelopen jaren al wat afgeknutseld aan onze Doerak. Ik heb al eens geschreven over het uitzagen van een stuk van de achterbank en het installeren van een nieuwe motor inclusief een nieuwe water- en brandstoftank. Over de vele uren 'gewoon' onderhoud zal ik het maar niet hebben, want dan blijf je aan de gang.

Afgelopen winter was het weer prijs: lassen en schilderen. Wat was het geval? De goten en onderkant van de neerklapbare ramen van onze Walrus waren op z'n zachtst uitgedrukt niet meer in de oorspronkelijke staat. Anders gezegd: compleet verroest, ondanks regelmatig schuren, liters anti-roestprimer, idem verf en allerlei soorten rubberstrips. Bij een beetje 'zeegang' sijpelde er toch altijd weer water naar binnen. Enfin, velen onder u kennen die problemen denkelijk ook wel.

Om van alle gezeur af te zijn besloten we dat vastlassen de beste optie was. Tenslotte hebben we nog altijd een kuintent die open kan. De consequentie was natuurlijk dat de hele bovenbouw geschilderd zou moeten worden. En omdat het nergens op zou lijken, een mooi glanzende bovenkant met een doffe bak eronder, moest de rest dan ook maar worden aangepakt.

Onderhand kunnen we wel veel. Je hebt niet voor niets al 27 jaar een Doerak, beroemd om haar binnenruimte, maar berucht om het 's winters van de straat houden van haar eigenaar! Maar lassen? Neen, bedankt, dat zou desastreus uitpakken, een gevaar voor schipper en boot. Dus maar eens aan de meest handige alleskunner op onze haven, eigenaar Gerrit Frederiks, gevraagd of hij een handje wilde helpen.

En zo werd de Walrus in het najaar van 2012 de loods ingereden. Want niet alleen de kuintent plus -ramen moesten eraf, voor de complete verbouwing moesten ook alle andere ruiten eruit. En in ons winterklimaat laat je je troetelkind zó toch niet buiten staan?

De kuipramen en de goten moesten worden schoongeslepen. Anders viel er niet te lassen en te verven.

Goed. Eerst het voorwerk: met hulp van zoon Walter schroefje voor schroefje alle 14 ramen losgedraaid en de afdichtrubbers zorgvuldig verwijderd (rotklus). De zware stalen klapparamen op twee Workmates geklemd en met de haakse slijper blank gemaakt. Ook de goten kaal geslepen. Het bleek dat sommige stukken knap dun waren...

Bij het lassen was dat niet best: de gaten vielen erin. Dat kostte enige hoofdbrekens, maar ten slotte zat alles toch mooi dicht. Mooi? Nee, nu mocht

Vastlassen, van binnen en van buiten

ondergetekende opnieuw slijpen, slijpen en nog eens slijpen.

Alle bramen, bobbels, enzovoorts, moesten weg. En dan ben je nog niet klaar met Gerrit als leermeester. Als je denkt dat je uitgeslepen en uitgeschuurd bent zegt hij: "Dat is niet strak, maar je moet het zelf maar weten", moet je het gewoon nog een keer overdoen, want anders wordt het eindresultaat gegarandeerd niet om aan te zien. Dat geldt zéker voor het gladschuren van de romp. Gaandeweg bleek de oude, vele malen gerepareerde plamuurlaag er zo ongeveer af te vallen. Wegslijpen dus en Gerrit gevraagd of hij wilde plamuren. Want plamuren is een apart vak. Eerder heb ik zelf wel eens kleine beschadigingen bijgewerkt, maar op de een of andere duistere manier zag je na het zorgvuldig opschuren en aflakken altijd een deuk of een bobbel. En om dat risico te lopen voor zulke grote vlakken? Om alles in één keer goed te doen heeft Gerrit ook het opbrengen van de verschillende lagen epoxygrondverf inclusief het tussen die lagen schuren voor zijn rekening genomen. Korreltje ergens tussen de 300 en

Gerrit maakt een strakke boeg

400, geloof ik. Monnikenwerk, maar effectief. Ondertussen heb ik nog nooit zo vaak de stofzuiger gehanteerd. Wat een zooi komt er van dat lassen en slijpen af! Het aantal stofzakken verf en oude plamuur dat van de romp en bovenbouw afkwam was aanzienlijk.

Slijpsel. Krijg dat maar eens roestvrij weg...

Na een schakellaag, nodig om op de epoxygrondverf 'gewone' aflak te kunnen aanbrengen, mocht ik zelf weer aan het werk. Een beetje tricky, want als ik die spiegelgladde ondergrond van Gerrit zou verknallen.... Maar na enige instructie van Gerrit en de laatste presentatie van Epifanes in het achterhoofd, bleek het aflakken nou net niet helemaal een fluitje van een cent, maar toch wonderlijk vlot uit te voeren. De Walrus heeft er nog nooit zo mooi uitgezien. Waar een goede ondergrond al niet goed voor is.

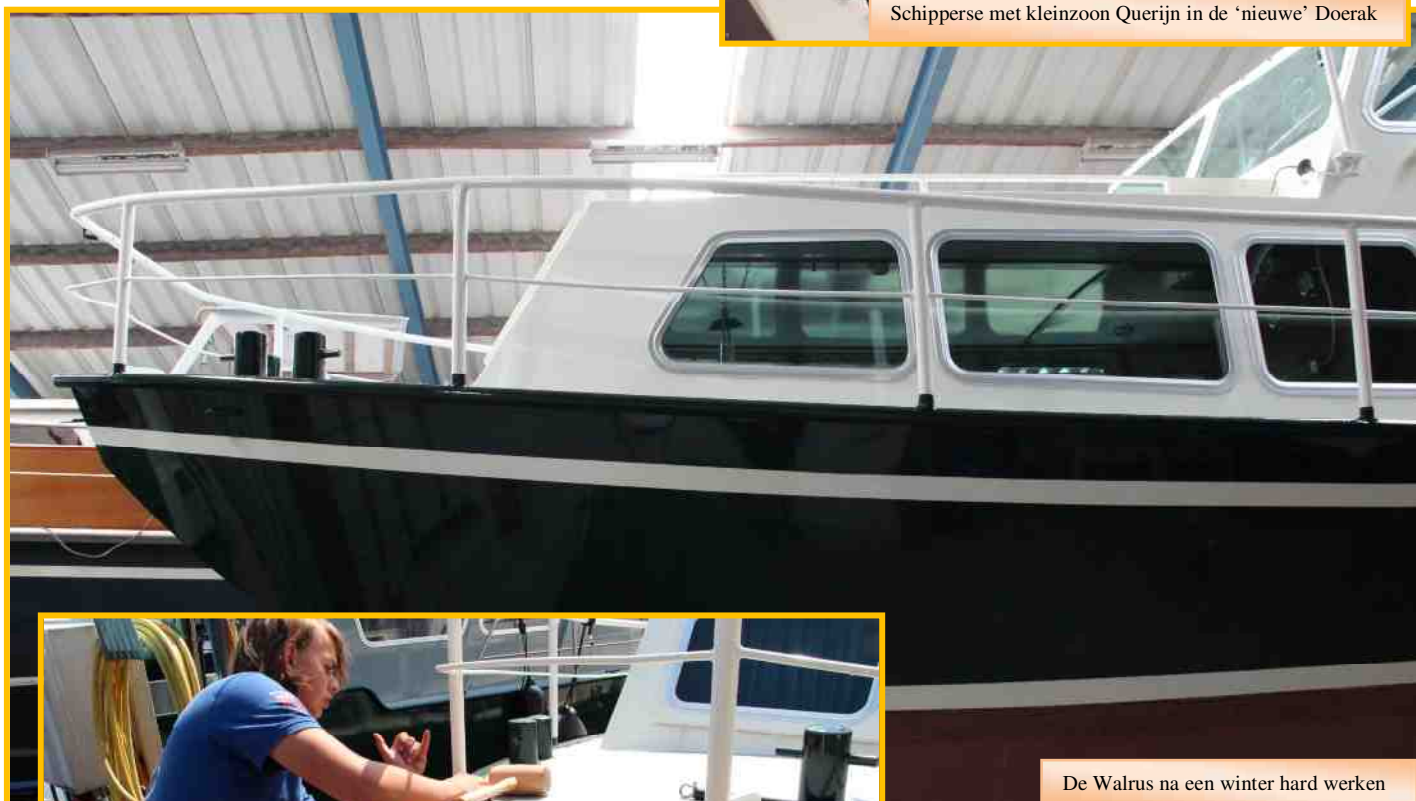
En dan: the finishing touch. Want die oude koplegaaan kon toch écht niet meer. Zoiets als een vlag

op een modderschuit, maar dan omgekeerd. We klopten aan bij Doorn Zeilmakerij en Zonen in Zutphen met de vraag een leguaan te maken voor een Doerak van 40 jaar oud, maar die er fonkelnieuw uitziet. Geen broddelwerk, maar een geïsoleerde snor dus. Zoon Jelle durfde die uitdaging wel aan en zo konden we met enige trots in een strakke en superglanzende Doerak naar het Lustrum.

En, zoals gezegd, voorlopig zijn we klaar met grootonderhoud aan ons knuffelspeeltje. (?)...

Schipperse met kleinzoon Querijn in de 'nieuwe' Doerak

De Walrus na een winter hard werken

Jelle monteert de koplegaaan

*Martin Severin
Walrus*

Drinkwaard M o t o r e n

Vrijheid zonder motorzorgen

INVENTARISEREN ● CALCULEREN ● INSTALLEREN ● TESTEN ● VAREN

Drinkwaard Motoren B.V.

Baanhoek 152

3361 GN Sliedrecht

T 0184-412332

F 0184-499925

I www.drinkwaard.com

Leerdam 9^e Lustrum

Op donderdag 1 augustus komen er al veel boten aan in de haven van Leerdam. Zoveel zelfs dat de Lustrumcommissie naar de groepen onderweg belt om niet eerder dan vrijdag aan te komen. Die vrijdag komen de boten mooi verspreid over de dag binnenlopen. De Commissie is doorlopend druk met toewijzen van de ligplaatsen. Ook de zon laat zich van zijn beste kant zien, zoals dat op een lustrum van de Doerakclub betaamt.

Het aanmelden van de Doerakkers met hun schepen en bemanning kan vanaf 10:00 uur. Het 'kantoor' bestaat uit een partytent, waar bij toerbeurt twee leden actief zijn om de deelnemers aan het lustrum te registreren.

Zij reiken ook een verrassingpakketje inclusief consumptiemunten voor de openingsavond uit. Ondertussen is iedereen hard bezig om zijn of haar boot te versieren. Zaterdag zal door een wijze commissie worden bepaald welke Doerak er het mooist uitziet.

's Avonds opent de voorzitter het lustrum. Een van de Leerdamse wethouders heet de Doerakclub welkom en vertelt onder andere wat er in zijn stad zoal te beleven valt.

Na wat huishoudelijke mededelingen volgt het optreden van een Shantykoor. Een aantal Doerakkers

ondersteunt het koor uit volle borst.

Één van de Doerakkers heeft zijn accordeon meegenomen die hij gedurende het lustrum regelmatig laat horen.

De zaterdag begint met gym. Negen uur is blijkbaar wat te vroeg, want het duurt even voordat er een leuke groep aan het bewegen is. De mannen laten het trouwens een beetje afweten.

Na de gym gaat een groep naar de glasblazerij, een andere groep maakt een stadswandeling. Het glasblazen is een waar kunststuk. Je staat er versted van als je ziet wat er allemaal bij komt kijken

voordat er een stuk af is.

De gids bij de stadswandeling weet enthousiast over de geschiedenis van Leerdam te vertellen. Hij komt tijd te kort.

's Middags gaat de tweede groep naar de glasblazerij of maakt een rondwandeling.

's Avonds allemaal naar de feestavond. Die is goed verzorgd. We beginnen met koffie en gebak. Enkele DJ's draaien muziek. Voor een aantal aanwezigen zou het geluid wel wat minder mogen zijn.

Na de koffie wordt de inwendige mens ook niet vergeten: de glazen worden de hele avond gevuld gehouden en regelmatig gaat er een schaal met hapjes rond.

Er wordt uitbundig gedanst. Als de DJ's pauzeren, is het de beurt aan Betsy Teske die zichzelf op de gitaar begeleidt.

Op een gegeven moment melden de twee havenmeesters dat ze nog een prijs hebben weg te geven, namelijk aan de bemanning van de Doerak die van het verst gekomen is. En ja, als je dan zoals de Batavieren vanuit Duitsland ons land binnen bent komen varen, win je een mooie glazen schaal uit de Leerdamse Glasblazerij.

Om 1:30 uur keren de laatste feestgangers terug naar de haven.

De zondag begint weer met gym. Het is wel te merken dat de meesten pas vroeg (of laat?) naar bed zijn gegaan.....

's Morgens houdt Dintra een presentatie over het afscheiden van bacteriën uit de diesel. Door de toevoeging van Biodiesel ontstaat er meer sludge, wat kan leiden tot verstopte filters en brandstofleidingen. Er worden veel vragen gesteld. Daarna is er voor de liefhebbers van touw gelegenheid om zich onder bekwame leiding het touwsplitsen en -knopen meester te maken.

's Middags geeft EFM uitleg over het verzekeren van een Doerak.

Om 15:00 uur gaan wij aan boord van twee party-schepen. Wij varen de Linge op. Aan boord hebben wij een uitgebreid warm en koud buffet, dat

op een van de schepen zelfs zomaar compleet uitgestald vanuit het ruim naar boven schuift.

Een tafelgoochelaar vertoont zijn trucs. Je tuint er met open ogen in.

Het blad Motorboot maakt vanuit een soort tweepersoons luchtscooter foto's van alle versierde Doerakken in de haven.

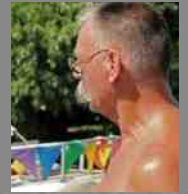
Maandag is het gezamenlijk ontbijten in de glasblazerij.

Daarna is alweer de afsluiting van het lustrum. Alle deelnemers krijgen een kop koffie met een Leerdamse mop die door enkele dames bij een lokale banketbakkerij zijn besteld.

Als herinnering krijgen de leden een mok met het logo van de Doerakclub erop. Veel boten vertrekken daarna uit de haven, óp naar een volgende vakantiebestemming of, helaas, weer naar de thuishaven, want er moet ook nog gewerkt worden.

De Lustrumcommissie is erin geslaagd een mooi programma in elkaar te zetten. Het is een fantastisch feest geweest, geholpen door schitterend weer.

Over 5 jaar bestaat de Doerakclub **50** jaar. Het zal een uitdaging zijn te proberen dit enorme feest te overtreffen.

Twee muzikale verrassingen

John Zoet

Zaten we lekker in het zonnetje bij elkaar het Lustrum te bespreken, komt John Zoet uit zijn 780 zetten, zeulend met een grote kist. Nu zijn we als Doerakkers en ervaren lustrumgangers wel wat gewend. Daarom namen we direct aan dat hij daarin natuurlijk gekoelde dranken en hapjes vervoerde.

Open dus die kist! Tot onze teleurstelling zagen we alleen maar een vierkant 'iets' met knoppen. Dachten we meteen aan het een of ander ingewikkeld technisch spionageapparaat, want je wilt niet weten wat John allemaal fabriceert in zijn technisch bedrijf in Heerlen.

Maar.... het apparaat bleek een trekkharmonica te zijn, zo eentje met eindeloos veel ronde knoppen in plaats van pianotoetsen. Ook zaten er een soort van toetertjes aan. Kortom, een muziekin-

strument, zoals je ze in Oostenrijk en verderop in de Balkan ziet. Veel te moeilijk, denk je dan. Totdat John begon te spelen. Muziek. En hoe! De vrolijke tonen trokken vele enthousiaste toehoorders en John was zo goed niet of hij moest ook aan de andere kant van de haven zijn kunnen tonen. Wat hij met een brede lach deed.

Noodgedwongen laten we het hier bij foto's van John, want we kunnen helaas geen geluid afdrucken in ons clubblad.

Hetzelfde geldt natuurlijk voor de 'verrassing' 2 hiernaast.

Betsy Teske

Ja, want die is een geval apart. Tijdens de grote feestavond in 'Het Dak' huppelde ineens een blond meisje met een gitaar het podium op. De zestienjarige Betsy Teske vertelde dat

ze al wel vier maanden gitaarles had gehad. En dat ze nu best een paar liedjes voor ons wilde zingen.

Oei! En dat voor een zaal met ruim 200 roezemoezende feestgangers!

Maar dat duurde niet lang. Dat geroezemoes. Na de eerste regel werd iedereen stil en met vaste stem zong Betsy de sterren van de hemel. Een daverend applaus was goed voor een tweede song.

Vanzelfsprekend ga dan je als nieuwsgierige redactie toch maar even informeren. Haar moeder vertelde dat ze even verbaasd was als wij dat haar

dochter de stoute schoenen had aantrokken om voor een volle zaal te zingen. En inderdaad, ze had pas vier maanden gitaarles, maar ze had al wel enkele jaren zangles. Zie je wel, dachten we, hebben we het toch goed gehoord: we luisterden naar een geschoolde stem. Het volgende lustrum moesten we haar maar als artieste engageren.....

Mijn eerste Doerak

Al geruime tijd liep ik met de gedachte rond om een boot te kopen. Het was een wens die ik al heel lang had.

Vorig jaar mei werd ik 65 jaar en dat was voor mij een reden om mijn wens maar eens in vervulling te laten gaan, denkend: "Als ik het nu niet doe, doe ik het nooit meer".

En je krijgt toch altijd meer spijt van de dingen die je niet gedaan hebt in je leven dan van de dingen die je wel hebt gedaan.

Ik dacht, ik kan een feest geven op mijn 65ste verjaardag en ook dan ben ik een hoop geld kwijt... dus was de switch gauw gemaakt.

Maar welke boot... en hoe groot... en waar vind ik die dan...waar moet je op letten...wie is er betrouwbaar...ik heb nooit gevaren ...een nieuw avontuur... Maar dat laatste is mij wel toevertrouwd.

Nou ik heb het geweten.

Ik heb overal rond gevraagd en dan merk je pas hoeveel mensen er advies geven maar niet één heeft dezelfde mening.

"Dat schiet lekker op" dacht ik. Mensen boden aan om mee te gaan bij het bezichtigen en te adviseren.

Ja, dat is leuk aangeboden maar breng dat maar eens in de praktijk.

Zoeken op marktplaats leverde vele leuke boten op voor het bedrag dat ik ervoor wilde uitgeven. Maar niets in de buurt, alle leuke boten lagen ergens in Friesland of in het zuiden van het land, waarbij de Doerak toch al snel zeer nadrukkelijk aanwezig was op mijn netvlies.

Zodoende heb ik met de dankbare hulp van de tomtom in mijn eentje heel wat afgereisd naar de vele uithoeken van ons wonderschone landje.

Na vele Doeraks met elkaar te hebben vergeleken werd ik toch een beetje verliefd op de boot in Earnewoude, in Friesland dus.

Die was voor zover ik dat kon bekijken goed onderhouden. En nadat ik er met de eigenaar, Johan, een middag mee had gevaren heb ik volledig op mijn gevoel afgaand besloten om deze boot te kopen.

Ik dacht: "Ik kan er nog zoveel mensen bijhalen die ook niet méér zien en moet ik hen dan de schuld geven als ik een kat in de zak heb gekocht, op het advies van de ander?"

Ik geef mezelf liever de schuld mocht het een miskoop zijn.

Toen zoeken naar een haven en die vond ik in Breukelen aan de Scheendijk: De Eerste Aanleg.

Maar dan: hoe krijg ik de Doerak nu in die haven, en kan dat in één dag???

Mijn zoon Dave is 12 jaar bij de Mariniers geweest en hij kan gelukkig goed varen. Ik ging er dan ook vanuit dat hij mij dat varen wel zou willen leren.

Maar Dave woont in Zeeland, ook niet naast de deur, en hij kon alleen maar van zaterdag 31 maart op zondag 1 april met mij meegaan.

Gelukkig bood eigenaar Johan aan om de boot van Earnewoude naar de haven in Lemmer te varen, zodat dan daar de overdracht plaats zou kunnen vinden.

Dave kwam op zaterdagmiddag met de auto naar Breukelen.

Met mijn auto zijn we naar het station in Breukelen gereden en vandaar met de trein naar Lelystad, alwaar mijn lieve vriendin uit Dronten, Tineke, ons met haar man opwachtte in de auto. Zij reden ons naar Lemmer.

Doerak 780 Joske

Daar aangekomen stond Johan al te wachten met een vriend die hem natuurlijk weer terug moest brengen.

De overdracht met Johan gedaan en die vertrok met vriend. Tot mijn verbazing hadden Tineke en Bart een fles champagne meegenomen om de boot in te zegenen (Oraal natuurlijk, wel te verstaan...)

Daarna nog een afzakkertje gehaald in het aangrenzende café.

Het was inmiddels 23:00 uur, en we wilden de volgende morgen om 06:00 uur vertrekken bij de eerste sluisopening in Lemmer.

Dave en ik hadden allebei een dekbed en kussen meegenomen in een koffer, want ik wist van tevoren dat er op de boot niets aanwezig was.

Maar wat ik niet wist was dat die nacht in de haven van Lemmer de stroom was uitgevallen.

Het was dus berekoud, geen verwarming aan te krijgen, geen licht en probeer dan maar te slapen. Het was maar een paar graden die nacht. Afzien, dus.

Tot mijn grote schrik had Dave in de snelheid van zijn zolder een slaapzak meegepakt die bij nader inzien een volledige gatenkaas bleek te zijn, in een onbewaakt ogenblik aangevreten door zijn lieve hond. Of hij krijgt gewoon te weinig te vreten...en

heeft gedacht: “Ik pak je terug...” ha, ha.
Dave met zijn zoontje Boris bij mooier weer....

We waren al zeer vroeg op vanwege die kou en lagen al als eerste met de boot voor de sluis bij Lemmer te wachten.

Het zou niet meer dan windkracht 3 zijn hadden we geïnformeerd, maar bij nader inzien bleek het meer dan windkracht 4 te zijn en dat heb ik geweten.

We moesten, om binnen één dag over te kunnen varen, het IJsselmeer oversteken.

Eerlijk gezegd ik had nog nooit zulke hoge golven meegemaakt. Ik werd flink door elkaar geschud en kon steeds met moeite mijn maaginhoud binnen houden.

Als ik zelf stuurde kon ik normaal staan zonder misselijkheid.

Deze barre tocht duurde tot 15:45 uur. Toen kwamen wij in Muiden aan en daar gingen we gelukkig richting de Vecht. Wat een verademing en een rust, geen golven meer en de stampende Doerak herkende ik weer als mijn wensboot.

De tocht over de Vecht was heerlijk en rustig. Wel moesten we steeds bellen om de bruggen te openen. Het vaarseizoen was nog niet begonnen.

Het was de vuurdoop voor de Doerak die zich buitengewoon goed heeft gedragen en daar heb ik toch goede gevoelens aan overgehouden, omdat dit een bewijs was dat deze koop nog zo slecht niet was.

Aangekomen in de haven in Breukelen, was het inmiddels 20:00 uur.

Dave weer naar zijn auto gebracht, zodat hij weer naar huis kon en ik ook.

Mijn eerste ervaring met mijn Doerak was een hele goeie want na deze tocht dacht ik heel overtuigend: “Nou dat varen dat leer ik wel. Niets houdt me meer tegen...”

Tot ziens op de club,

*Corrie Groenemeijer
Joske*

Ms Wotterhûske

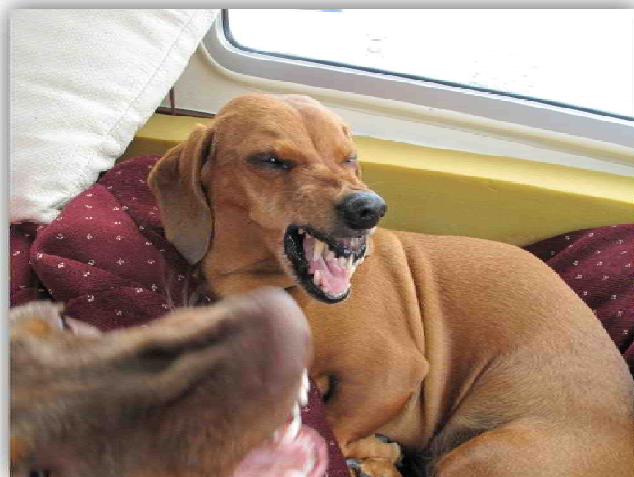
Kaptein GIJS reports

Hallo landrotten, waterbewoners eh, nee fout, bedoel clubleden,

‘k Wil mij graag effe voorstelle.

Mijn naam is GIJS de teckel. Dus een TECKEL en geen dachshund, knakworst, sausijtsje, stoepneukertje en wat voor nicknames ik soms ook meer hoor.

Maar let op hoor, dan word ik super link en geef

je een knauw in je Achillespees.

Ik ben DE kaptein van een Doerak 650.

Ben nog niet zo goed in de “mensetaal”, maar dat

mot je maar begrijpe.

Nou genoeg gewaft, luistere manne en vrouwe: mijn baasjes hoort ik wel eens zegge dat ik ADHD heb. Weet niet precies wat dat is, maar ik bin een beetje heel acti, atie, actief noemen ze dat. Loop elke morgen naast de fiets tussen de 5 en 10 km. Soms zeg die baas van mij: "Rustig GIJS, rustig". Snap er niks van, ben niet doof of zo. Heb grote oren, maar de batterij is soms leeg zegge ze. Maar goed dan loopt ik dus 25 km p/u en dat 3 km achterelkaar. GOED HË. Maar goed, terug naar mijn schip. Ik ben superlink als er zo'n figuur bij mijn schip kom en die kom niet verder begrijp je.

Mijn vrouwtje moet dan bij de deur komme en dan mot ze betale. Daarvoor krijgt ze dan een papiertje. Mooie troep, als ik de kans krijg vreet ik dat op.

Ik hoor hem wel eens roepen "de havenmeester". Die lui hebbe wel respect voor mij, want ik brom dan effe achter uit mijn strot en laat hem zien hoe mooi mijn gebit is. Daar heb hij dan niet van terug hoor.

Nou genoeg gewaft, kaptein GIJS stopt ermee, krijg honger van dit soort dingen.

Volgens keer zal ik wat meer vertelle van mijn tochten op het water.

Nou de groete ... O, ja, dit is mijn broer dus

*Kaptein Gijs
Ms Wotterhûske*

Vakantie 2013

Door Evert van het Schip - Deel I

Dag 1 - Maandag 01 juli 2013: Van Lisse naar het Eiland de Kever in de Kaag.

Met veel geharrewar -als gebruikelijk- om plm. 14.30h eindelijk kunnen losgooien. Gelukkig heb-

ben we onze oudste zoon John, die wat beter bij de tijd is dan zijn vader, die weer 's te hulp kon schieten. Pa vergeet nog wel 's wat.

Winderig Bf 3-4 denk ik, maar het kan ook best wat rustiger zijn geweest; mijn windsnelheidsmeter ben ik kwijt - weet niet meer waar ik dat verrekte ding gelaten heb. In de praktijk heb je er ook niet zoveel aan. Het waait wel of niet te hard naar je zin. Je ziet toch vanzelf wel of het 'vaarbaar' weer is. Nou ja, ik zie het in ieder geval zo wel.

Hoe dan ook: geen problemen, ook niet bij het aanleggen aan de Kever om plm. 15.30h. 't Was er nog tamelijk rustig, nee stil. Plek zat.

NB 'h' is een gebruikelijke afkorting voor uur of uren. Ontleend aan het franse 'heure' = uur. Waarom dat gebruikelijk is weet ik ook niet. Dikdoenerij van vroeger? Schijnt nu wereldwijd zo gebruikt te worden (?).

Plezierig weer, fris, helder, half bewolkt.

Dag 2 - Dinsdag 02 juli 2013

De Kaag; overgelegen aan de Kever.

Heel rustig weer.

We blijven vandaag gewoon liggen: doen we wel meer. Want je weet hoe dat gaat die eerste dag: waar ligt alles, waar gaan we precies naar toe (...weet ik véél... we zien wel...), beetje inruimen, alles weer zijn plekkie geven, afijn het eerste dag gerommel. U kent dat ook wel, vermoed ik. Rustige dag en avond. Morgen varen.

's Avonds begint het te regenen, koud, klam en winderig.

Dag 3 - Woensdag 03 juli 2013

Van de Kever naar Leiden.

Rotnacht geweest. Slecht weer, regen en wind. Beroerd geslapen, steeds weer wakker door een lege fles (met de kurk er nog op!) die tussen de wal en het schip lag te bonken. Midden in de nacht er uit, rits omhoog, even naar buiten leunen om te kijken. Gelijk kletsnat van de regen. Te slecht om in dit weer naar buiten te gaan, het schip 'even' losgooien en proberen die bonkende fles kwijt te raken. Dus lamaan.... Toch nog in slaap gesukkeld.

Om een uur of negen op weg naar Leiden. Rustige vaart, vrijwel geen verkeer. Buiig.

Stuurloos.

Ergens onderweg zijn we van de ene seconde op

de andere stuurloos. Roer doet niets meer. Motor in zijn vrij en daar drijven we dan midden in het vaarwater en ook nog in een minder overzichtelijke vrij korte S-bocht.

Wat is er aan de hand?

Gelukkig komt er een boot voorbij, die ons wel even kan helpen om naar de kant te duwen. Aangeropen.

Wat zegt de mevrouw? Dit: "Oh, dat hebben wij nog nooit gedaan...." ze varen door en laten ons gewoon aanmodderen. Ze nemen zelfs geen gas terug om even te kijken, integendeel: het gas gaat er op! Echt waar, ze gaan er als een haas vandoor....

Gelukkig verder geen "grote" vaart. Uiteindelijk komen we samen, want Rose doet ijverig mee, met veel gemodder toch aan de kant. Rose heeft trouwens in dit soort situaties meer rust dan deze zenuwen-ezel.

En de lange vaarboom is nog te kort.

En ik moet niet zo gauw in paniek schieten.

Op onderzoek. Ik ben gezegend met twee handen. Twee linkerhanden helaas, maar daar moet ik het toch mee zien te redden.

Wat functioneert het nog wel en wat niet? Stuurwiel en kettingoverbrenging: geen fouten. Stuurkabel naar achteren: OK. Kabelverbindingen ook overal in orde.

Dan maar helemaal naar achteren. En daar vind ik het manco: de stuurkabel loopt gewoon los, dus vrij om het roerkwadrant heen.

Dat roerkwadrant is een grote cirkelvormige plaat die het roer bedient. De U-bouten die de stuurkabel op dat kwadrant moeten vastklemmen zitten los, klemmen de kabel niet meer onwrikbaar tegen het kwadrant aan.

Roerkwadrant.

Dus de U-bouten weer goed vastgezet en klaar is Kees. Uiteindelijk door deze amateur zelf gevonden en zelf opgelost. Voordeel van zo'n simpele, eeuwenoude constructie.

Nieuwe set U-boutjes ligt inmiddels op het kwadrant.

In Leiden weer afgemeerd aan hetzelfde plekje dat we vorig jaar - maar toen noodgedwongen - hadden ontdekt! Dus niet aan de speciale jachtvoorzieningen die er recht tegenover liggen, maar gewoon tegen de kade. Stroom en water ook daar bij de hand. Een oude sloop-scooter en nog een oudere wrakke fiets hangen tegen de brug pal naast de

boot. Maar hoe gek het misschien ook klinkt: la-maar. We willen nu echt niet anders meer!

Avondeten à l'improvise van Rose: pasta met sperziebonen, uien, een hele bol knoflook, tomaten, appel, vegetarisch vlees met scheut jenever, kerriesaus.

Smaakte dat dan nog wel? Ja, hoor, lekker.

Hoor 's avonds dat in de Oude Rijn richting Alphen twee bruggen zijn versperd in verband met werkzaamheden. Geen doorvaart mogelijk. Omvaren via de Braasem kost een hele dag. Daar heb ik niet echt -wat heet: helemaal géén zin in. Morgen eerst maar even gaan rondvragen.

Verder als gebruikelijk de hele avond gelezen: Rose: 'Verborgene bewijs' van Donna Leon. Viel haar een beetje tegen. Ik: 'Hoe God verdween uit Jorwerd' van Geert Mak. Boeiende geschiedenis. En schrijven kan ie ook! Geweldig goed boek.

Dag 4 - Donderdag 04 juli 2013 - Leiden stad.

Zon met wolkenvelden, temp 18-20 ° C.

Ik probeer bij de ANWB info te krijgen over de stremmingen richting Alphen a/d Rijn op zaterdag en zondag a.s. Geen problemen: zaterdag en -absoluut zéker- zondag kan er gewoon gevaren worden, want dan wordt er niet gewerkt. Gaan we dan maar van uit. Dus zondag naar Gouda. Maar echt 100% zekerheid krijg ik niet. Aan de balie zijn ze wat "twijfelend zeker".

Dag 5 - Vrijdag 05 juli 2013 - Leiden.

Laat op, rustige nacht geweest.

Gedoucht in het oude brugwachterhuis op de brug. Een dag bijbetaald: € 8,=. Wat grijsig, maar goed weer.

Slot van de breekfiets doormidden gezaagd: ik was de sleutel kwijt; nooit meer teruggevonden. Snap er nog steeds niks van.

Op die fiets Duits brood enz. gehaald bij de Jumbo aan het station. Dat zijn van die gevallen dat ik blij ben met dat lastige stuk 'sta-in-de-weg' aan boord. Toch nog eens proberen een goedkoop aluminium geval op de kop te tikken. Maar die zijn zo verrekte duur.

Dag 6 - Zaterdag 06 juli 2013 - Leiden.

Nog steeds Leiden want zaterdag = marktdag. Dan wordt mevrouw van het Schip wat onrustig.

Prachtig weer, ik vind naast die markt een plekje uit de zon; het is in de zon echt onplezierig bloedheet. Roos verdwijnt richting de beroemde Turkse

visboer voor een (wéér eens) winnende haring plus kibbeling. Ik ga zitten lezen.

Iedereen reageert enthousiast, wij ook uiteraard. Later in de avond komen ze ook bij onze boot langs. Zonnig en feestelijk, "Een heerlijke dag.", zegt Rose. Jawel.

Dag 7 - Zondag 07 Juli 2013

Van Leiden naar Gouda.

Vroeg op en om 09.00 al "shipshape" (Engelse scheepsterm: schip is schoon, klaar en in orde ¹). Mooi weer: verwachting 24 tot 26 graden. Plm. 100 liter water ingenomen.

Zeer, zéér rustige tocht. Je zou op zondag toch wat meer boten op het water verwachten maar vrijwel geen scheepsverkeer. Recessie of tijd van het jaar, dat wil zeggen: nog geen schoolvakanties?

Even wat verschil van mening over de juiste plek. Die later dus weer is aangepast aan de wens van de ondercommandante. Ligplaats ligt half in de zon bij onwaarschijnlijk prachtige bomen. Verder de hele rest van de dag aan boord gebleven. Gelezen tot laat in de avond. Er kwamen maar weinig schepen bij.

Dag 8 - Maandag 08 juli 2013 - Gouda.

Om 08.30h gepord door de havenmeester, die voor 3 nachten graag € 13,85 wil vangen; bedrag is inclusief stroom. Zo billijk vind je het vrijwel nergens meer. Ook een reden waarom we Gouda nooit overslaan. Het wordt officieel genoteerd als sluisgeld - volgens de kwitantie.

Verstandig van de gemeente: zo komt er ook geld in het laatje van de middenstand. Wel nodig, want ook hier veel lege winkelpanden. Verschijnsel van de recessie. En dan helpen ook de kleine beetjes. Mooi weer, frisse wind.

's Morgens naar de koffie drinken plus beetje wandelen, verkennen en telefoon opwaarderen. Beetje geslapen (aan boord) en om 14.30h weer op pad.

Dag 9 - Dinsdag 09 juli 2013 - Gouda.

Mooi weer. Het is opvallend rustig met de pleziervaart. Omdat de schoolvakanties nog niet zijn begonnen (pas begin juli nu) en/of invloed van de recessie? Of beide?

Pas om 10h 'shipshape'. In mijn eentje een lange kijk-wandeling gemaakt rondom de St. Jan en alle kleine straatjes en steegjes daar in de buurt. Gouda is vergeven van dit klassieke schilderachtige,

middeleeuwse stedenschoon.

Er is ook een lange -minder attractieve- winkelstraat op plm. 1 minuut van onze ligplaats. Dus ook Rose amuseert zich wel. Zij kijkt niet alleen winkels maar ook 'mensen'.

Vraag van mij: waarom zien winkelstraten er vaak zo troosteloos uit? Ook in Gouda wel een beetje.

's Avonds lees ik verder in 'Hoe God verdween uit Jorwerd'. Goed geschreven en een boeiend stuk geschiedenis.

Dag 10 - Woensdag 10 juli 2013 - Gouda.

Goed weer, nogal 'bewolkte' prognose.

Weer veel op mijn luie kont zitten lezen, 's middags op de rommelmarkt wat boeken gekocht. Daarna samen naar het museum bezijden de St. Jan. Rose blijft buiten in het zonnetje zitten met koffie en een groot glas wijn. Ze kijkt "mensen". Ik slenter een paar uur door het museum en ver gaap me aan de schilderijen en schilderijtjes. Zijn van een hoog gehalte, overwegend van het "2de garnituur", zoals dat wel eens (m.i. ten onrechte) wordt geduid. Maar ook de echte grote namen kom je tegen. Het meeste is van omstreeks het begin vorige eeuw, o.a. een Toorop.

Soms denk ik ook: slordig, makkelijk haastwerk, niet echt super. Maar het talent en de toewijding blijven toch altijd wel heel herkenbaar. Ik ben èn stinkend jaloers op die talenten èn heb er tegelijkertijd uitvoerig van genoten. En steeds denk ik: zo kan ik het toch ook proberen. Maar ja....

Rest van de dag weer ontspannen samen zitten lezen. 's Avonds fris, bijna koud zelfs. Zo gauw wen je aan de warmte.

Dag 11 - Donderdag 11 juli 2013

Van Gouda naar Dordrecht.

Vandaag proberen in Dordrecht af te meren. Moet in 4 tot 5 uur goed kunnen. Kaarten klaargelegd en aantekeningen van voorgaande reizen nog even geraadpleegd: hoe was het ook alweer? Geholpen herinnering.

Om 09.00h de touwtjes los en om 10.15h door de sluis de Hollandse IJssel op. Vlotte brug- en sluisbediening.

Rustige tocht, weinig verkeer, prima vaarweer. Weinig of misschien wel helemaal geen stroom. De kaarten niet eens nodig gehad; de route zat -ook visueel- nog helemaal in mijn hoofd. Mooi vaarwater daar.

Dordrecht. Afgemeerd in onze 'standaard' haven,

pal onder de grote stompe toren: de haven van de Watersportvereniging "Maartensgat".

Alweer een nieuwe havenmeester: een nogal 'stevige' oud-schipper uit de binnenvaart. Zijn vrouw (uit Litouwen) spreekt wat Nederlands en doet de papierwinkel. Doet ze netjes en vriendelijk, ze doet echt haar best. Flinke vrouw.

Achteruit tussen twee andere, grote schepen een nauwe box in moeten steken, met een matige wind dwars. Havenmeester steekt geen poot uit. En dat hadden we op dat moment eigenlijk goed kunnen gebruiken: een enorm gemodder om met net iets te krappe ruimte en de wind verkeerd toch in een nauw gat - achteruit - af te meren. Kostte me meer moeite dan we ooit eerder hebben gehad. En ik kan toch redelijk varen. Maar nu een vertoning van amateuristisch kunst- en vliegwerk. Ach, dat maakt deze mens weer even nederig.

Afijn, we komen na veel gemodder uiteindelijk toch noch behoorlijk met de kont aan de steiger. Ik had de neiging om te zeggen: hier kom ik nooit meer, maar nu ik 't opschrijf denk ik: "Ach, volgende keer beter". 't Zal toch niet voor een tweede keer zo scheef lopen?

En volgende keer weer een andere havenmeester?

In de buurt van de haven en verderop in het centrum worden podia gebouwd voor een soort 'muziekfestival', dat hier morgenavond begint. Wat voor muziek weten we niet. Ik hoop op klassiek.

Nog een beetje rondgelopen in de winkelstraat. Vreemd dat Rose niets meer wist van dit centrum, we zijn er toch al zeker drie keer eerder geweest.

Dag 12 - Vrijdag 12 juli 2013 - Dordrecht.

Dik bewolkt, maar droog en niet koud. Ik kar op de fiets naar Praxis (weet de weg nog van de vorige keer) en twee reserve U-boutjes voor de kabel op het roerkwadrant gekocht (€ 2,30). En vergeet het 5 mm inbussleuteltje.

Info ingewonnen bij de andere wsv'n in Dordrecht, de KDRZ, een Koninklijke dus. Veel groter dan Maartensgat en - zo te zien - ook veel luxer. Maar ook onpersoonlijker en minder 'intiem'. Trekt mij niet echt (?).

Om 20.00h 's avonds begon het 'moderne, eigentijdse' muziekfeest. Nou ja, feest...

Voor ons een overwegend schreeuwerige rotherrie met veel fysiek gekronkel. Pestherrie als je 't mij vraagt.

Dag 13 - Zaterdag 13 juli 2013 - Dordrecht.

Heb 's avonds op de fiets (3de keer!) bij de Praxis een lat gehaald om de opstap in de slaaphut wat hoger te maken. Voor de derde keer op die (te) zware breekfiets dus. Maar wel blij dat ik 'm bij me heb. Echt té ver weg om te belopen.

Hele dag prachtig weer geweest. Een paar uur door het Centrum geslenterd.

's Morgens ca. 1½ uur hardgelopen. Zelfde parcours als verleden jaar, maar een 250 meter minder. Ging redelijk. Wel wat last van mijn linker-knie. Gedoucht. Moest onderweg wat meer herstelpauzes invoegen dan verleden jaar. Tsja...

Het muzikale feest begint vandaag alweer vroeg. We staan bij de grote kerk lang te luisteren. Eigenlijk best leuk en een enthousiast (veelal ouder) publiek ook. Jammer genoeg geen zitplaatsen meer beschikbaar dus sta ik te hangen op een hek. Daarvoor moet ik eigenlijk een soort vouwstoeltjes meenemen. Volgende keer aan denken. Hoewel: echt urenlang daar naar blijven luisteren, is dat dan een optie? Mwah....

Dat muziekfeest schijnt elk jaar op deze data plaats te vinden (?). Dus even onthouden voor volgende jaren (riep hij optimistisch).

Donna Leon's 'Vertrouwelijke zaken' voor de tweede keer gelezen. Vond het nu ietsje beter dan de eerste lezing. Maar nog steeds niet haar beste werk.

Dag 14 - Zondag 14 juli 2013

Van het Maartensgat naar wsv Esmeer.

Om 07.00h er uit om bijtijds klaar te staan voor de brug die pas om 09.00h draait, samen met nog een stuk of wat boten. Ze openen maar één keer per uur is me verteld.

Zonnige tocht naar Esmeer. Totaal geen last van de beroepsvaart. Ik begrijp trouwens toch niets van de bangmakerij voor de grote vaart: als je je gewoon netjes aan de regels houdt blijft er van al die zgn. problemen nul-komma-niks over. Maar wel: vaarbewijs moet verplicht worden (ik heb ze allebei, dus nogal makkelijk praten; dat wel).

Netjes opgevangen door de havenmeester en plekkie gekregen. Beetje rond gewandeld als verkenning; alles nog bekend van vorige keer (2011). 's Avonds uitsmijters gegeten bij het restaurant. En nog een poosje aan het strand gezeten en gewoon niks doen, helemaal niks. Lekker hoor.

Vervolg op blz. 46

Het adres op het gebied van maatwerk!

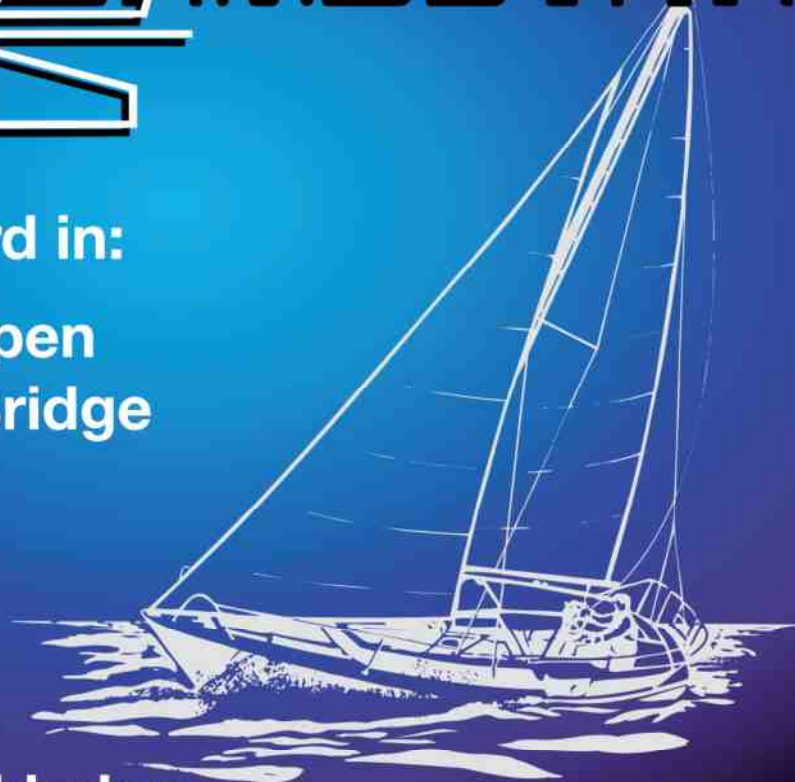

AUKE ZANDSTRAA

Gespecialiseerd in:

- * Cabrioletkappen voor Flying Bridge
- * Bimini's
- * Boottenten
- * Sprayhoods
- * Zeilhuiken
- * Winter/afdekkleden
- * Rolfokhoezen
ligplaats voor de deur in Sneek

www.zandstrazeilmakerij.nl

Bothniakade 37-40 tel/fax: 0515-417786

Rondje Friesland in zeventien dagen /deel I

Dag 1-Zaterdag

Om 08.30 vertrokken uit Maurik richting Arnhem. De urenteller staat op 1752.

Het weer is niet best, fris en regenbuien maar de voorspellingen zijn goed.

Meteen bij de sluis van Amerongen een tegenvallertje, we moeten wachten op een boot van Rijks-waterstaat die naar beneden komt en haast heeft.

Er hangt een "beessie" in de mast en de tv staat op het dashboard want we willen het voetbal natuurlijk niet missen. Na tegen de stroom opdouwen van de Rijn en de sluisen bij Amerongen en Driel te zijn gepasseerd, om 15.30 uur de IJssel opgedraaid. Voor het afslaan, zoals het hoort, een behoorlijk stuk doorgevaren, het stroomt daar behoorlijk, gedraaid en rechtsaf de IJssel op. En daar gaat het plotseling hard, bij 1600 toeren maken wij een snelheid van 16 km/u!!! Dit schiet lekker op. Het kost mij moeite om niet even op volle toeren te varen om te kijken wat de topsnelheid is, maar ik wil het risico niet lopen om een registratienummer aan te moeten brengen. Wel stoer natuurlijk, een Doerak met een registratienummer. Bij Zutphen besluiten we nog even door te varen naar Deventer. We willen tenslotte snel in Friesland zijn. Om 20.00 uur aangelegd in de Jachthaven ZMV in Deventer voor de overnachting, een eenvoudige accommodatie maar je kunt er douchen.

Dag 2-Zondag

Om 10.00 uur vertrokken richting Zwolle, bij Zwolle rechtsaf het Zwolle-IJsselkanaal op, om 13.00 uur door de Spooldersluis.

Doordat we vroeger waren dan gepland, afspraak met mijn broertje Ron en Anita misgelopen, jammer.

Bij Zwartsluis rechtsaf, het Meppelerdiep op. Met harde tegenwind en regen de Belterwijde, Beulakerwijde en het Giethoornse meer over-gestoken. Donkere wolken, het water is zwart, schuimkoppen op de golven, het water kletst tegen de kajuitramen, maar de stoere Doerak ploegt zich er ferm doorheen.

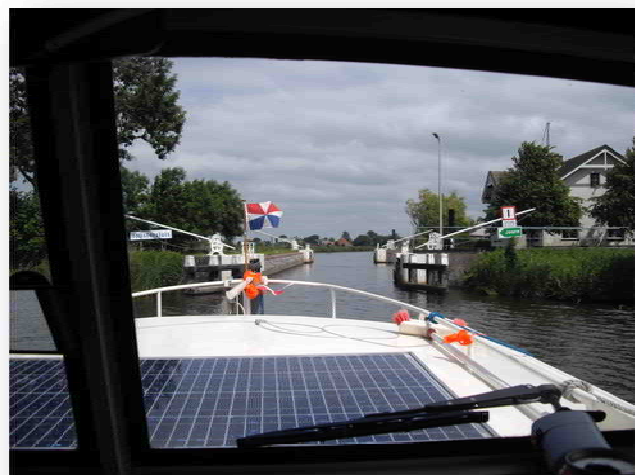
Om 17.00 uur aangemeerd in het Steenwijkerdiep, lekker rustig aan een doodlopend weggetje, het weer klaart op en het is goed vissen daar.

Dag 3-Maandag

Om 09.45 uur vertrokken richting de Weerribben en via Kalenberg, Ossenzijl, de Driewegsluis, Echtenerbrug, het Tjeukemeer op. Mooi stuk, alleen jammer dat je zo weinig van de Weerribben zelf ziet

Mijn hoofd in het motorruim gestoken, het toerental verandert tijdens het varen af en toe, op de toerenteller niet zichtbaar maar voor mij wel hoorbaar.

Mijn vermoeden is juist, er komt lucht in het brandstofsysteem, kleine luchtbelletjes gaan via de retourleiding terug naar de tank. Ik draai alle koppelingen wat aan maar dat helpt niets. Ik besluit er verder niets aan te doen zolang het niet erger wordt. Ik heb tenslotte vakantie.

Via de Langweerderwielen richting Akkrum. In Akkrum een half uur voor de brug moeten wachten tot de brugwachter zijn eten op had; helaas waren Nico en Marieke er niet voor een bakkie. Over het Pikmeer langs Grouw, richting Warga. Om 19.00 uur in Warga aangelegd

Een mooie route. De tijd lijkt in Warga stil te staan. Leuke smalle straatjes met kleine huisjes, een praatje gemaakt met een oude man die zat te vissen. Leuke verhalen over vroeger.

Bij de aanlegplaats is een douche en toiletgebouw, keurig schoon.

Dag 4-Dinsdag

Om 10.00 uur vertrokken richting Leeuwarden. Voor de brug in Warga nog even een Duitser gefilmd die met een groot jacht aan het stuntelen was om door het smalle watertje te komen. Voor ons (met het aangepaste roer en boegschroef) natuurlijk een peulenschil

Joke vraagt of we de mast moeten strijken. Ik zeg dat ik het straks wel zal doen.

In Leeuwarden aangemeerd op de Wijde Greuns voor een familiebezoekje en een tochtje per auto om de omgeving te verkennen.

In de namiddag de Murk opgevaren, richting Bartlehiem.

Joke is beneden bezig de boel een beetje op te ruimen. Ik zeg; "Kijk eens schat, wat een leuk bruggetje" . Ze is druk maar kijkt toch.

"De mast, de mast!!!!" roept ze. Oef, helemaal vergeten, volg as achteruit, we liggen net op tijd stil.

De mast gestreken en de rest van de tocht maar laten liggen.

Voor het Elfstedenmonument aangelegd. Het is hier doodstil tussen de weilanden, er komt geen enkel bootje langs.

Het Elfstedenmonument is een brug die volledig is betegeld met foto's van deelnemers van Elfstedentochten.

's Avonds zitten vissen, we werden lastig gevallen door "neefjes" , kleine mugachtigen die mij vooral op mijn kop staken. Volgens mij worden ze ook wel knutten, knaasjes, kneiten of mietsen genoemd.

In een poging er één van mijn oor te meppen, sla ik mijn zonnebril van mijn hoofd, die met een mooie boog in het water belandt en sierlijk naar de bodem zinkt.

Meteen het zwemtrapje afgedaald om hem op de modderige bodem te zoeken, met succes.

Dag 5-Woensdag

Om 10.15 uur vertrokken. We hebben besloten koers te zetten naar de "Alde Feanen" bij Eernewoude.

Via het nieuwe aquaduct Langdeel en Wartena, de Lange Sloot op, vervolgens rechtsaf, via de Nauwe Saiter de Oude Venen op.

Een schitterend natuurgebied dat we diverse keren hebben rondgevaren. Veel mooie aanlegplaatsen aan eilandjes en rust, veel rust.

Je kunt er uiteraard ook zwemmen, maar als je besluit om lopend een plas over te steken kan dat ook: het is er op de meeste plaatsen niet dieper dan 1.20 meter.

De avond vissend doorgebracht op een mooi plekje en er overnacht.

Dag 6-Donderdag

Om 12.15 uur vertrokken, terug richting Leeuwarden.

In Wartena moeten we even wachten op de bediening van de brug, we sluiten als derde in de rij aan. Er komt een groot huurjacht met jongelui voorbij die hun boot vakkundig voor de brug parkeren. Dwars wel te verstaan, klem tussen de kademuurtjes.

Achter ons komt een echtpaar met een jacht dat wanhopig een touw om een paal van de jachthaven probeert te gooien. Ze hebben vast een goed huwelijk want ze communiceren veel maar vooral luid.

We aanschouwen dit tafereel met enig leedvermaak en na veel voor en achteruit varen lukt het hen eindelijk. Meteen daarna gaat de brug open, we kunnen verder.

In westelijke richting over het Harinxma-kanaal, bij Deinum rechtsaf, de Kleiroute op. Een mooie rustige route die ons via Menaldum en Berlikum naar Franeker voert.

Aan de rand van Franeker missen we de afslag naar links en belanden op een doodlopend stuk, grenzend aan de achtertuinen van de huizen daar.

Gezellige mensen, maar na een praatje toch rechtsomkeert gemaakt.

Door Franeker, einde rechts het Harinxmakanaal op. De brug werd vlot bediend, om 18.00 uur aangelegd aan de Zuiderkade.

Na een kwartier de touwen weer losgegooid. We vinden het hier helemaal niks: veel wind en lawaai van het verkeer.

Weer het Harinxmakanaal op richting Leeuwarden, de brug weer open (de brugwachter zal wel gedacht hebben), even buiten Franeker rechtsaf richting Bolsward.

Via Welsrijp naar Winsum, waar een bord uitnodigt om linksaf te slaan naar de jachthaven daar.

In de “jachthaven “ volgas gedraaid en snel weggevaren, dit mag geen haven heten. Bovendien is er kermis met een hoop lawaai.

Doorgevaren naar Oosterlittens, waar we om 19.30 uur aanleggen in de gezellige passantenhaven It Krûswetter, die beheerd wordt door Marcel en Sophie.

Het is er gezellig en je krijgt er voor weinig geld een uitstekende maaltijd. 's Avonds in de kantine met een gezellige club de wedstrijd Nederland-Kameroen zitten kijken.

Tot laat onder het genot van een drankje op het terras gezeten met Paul en Karin die de bijbehorende camping beheren.

Dag 7-Vrijdag

Na een prima ontbijt van Sophie en de watertank te hebben gevuld, om 12.00 uur vertrokken richting Bolsward.

In Bolsward de brugwachter gebeld voor de brugbediening, hij bedient meerdere bruggen. Na 10 minuten konden wij de brug passeren waarna de brugwachter op zijn scooter meerijdt om de volgende brug te bedienen.

Na de derde brug (Blauwepoortbrug), ligt links een tankstation, waar we de tank volgegooid hebben (120 liter na 43 vaaruren), dus een verbruik van nog geen 3 liter per uur.

Via IJlst Sneek binnengevaren. Ondanks dat het nog geen hoogseizoen is, is het er erg druk. Sneek doorgevaren, leuk maar toch snel weer verlaten.

Na Sneek linksaf de Grutte Potten opgevaren, maar daar geen fijn plekje gevonden om te blijven, geen beschutting dus veel wind.

Telefonisch contact met Jeroentje, hij geeft de tip om bij de meren Langstaartenpoel en Jentjemeer te kijken voor een plekje. Deze meren overgesto-

ken en tegenover de Brekken linksaf De Kaai opgedraaid. Daar aangelegd en overnacht.

Dag 8-Zaterdag

Om 08.00 uur vertrokken naar Eernewoude. We vinden het daar veel mooier en willen er nog een dagje doorbrengen.

Via de Langweerdervaart, rechtsaf het Prinses Magrietkanaal op. Joke vind het nodig om achter een vrachtschip te slipstreamen. Gaat sneller zegt ze. Ik kan bijna een touwtje om zijn achterbolder gooien.

Jeroen is inmiddels ook in Sneek. Ik kan hem niet overhalen om hier ook heen te komen dus missen we helaas ook Hebbes.

Sneekmeer over, langs Terherne, het Pikmeer op. Om 10.30 uur eindelijk afgehaakt van het vrachtschip en aangemeerd in Grouw voor een hapje eten en wat boodschappen.

In de plaatselijke supermarkt Poiesz staan de schappen zo dicht op elkaar dat inhalen niet mogelijk is, dus verplicht 2 uur winkelen. Daarna nog even bij de VVV binnengewipt voor de gedetailleerde kaart van de Oude Venen. Het navigatiesysteem laat niet het hele gebied zien zodat het lijkt of we soms over het land varen.

Om 13.00 uur uit Grouw vertrokken en via de Geeuw de Oude Venen weer opgevaren. Daar nog een rondje gedaan en aangelegd op het Holstmar. Lekker relaxen met een koud biertje en natuurlijk vissen.

Dag 9-Zondag

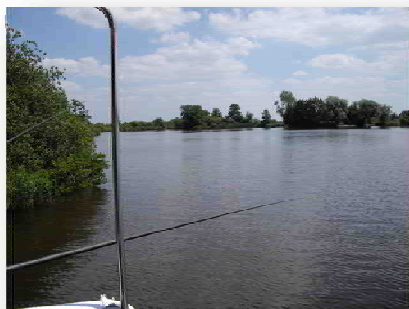
's Morgens nog een poosje in alle rust zitten vissen (chillen heet dat tegenwoordig), motorolie bijgevuld, nieuwe vetpatronen in de spuiten en het vetkoord iets aangedraaid.

Om 12.00 uur vertrokken naar Eernewoude om bij Hotel Princenhof te eten, prima kwaliteit overigens. We worden opgehaald door vrienden uit Drachten. Gezellig, maar het kriebelt al weer snel om terug te gaan naar de boot.

Om 18.00 uur weer terug op de boot. We varen de Oude Venen weer op en leggen aan op een eilandje op het

Hansemar, we zijn weer "thuis".

Zodra de motor zwijgt zitten we alweer in het zonnetje te vissen.

Dag 10-Maandag

Om 10.30 uur vertrokken, we willen de turfroute gaan varen.

Via de Graft de oude Venen verlaten, de Wijde Ee overgestoken en via de Jansloot, over de Modderige Bol, weer een stukje over de Wijde Ee, richting Nes.

Bij Nes linksaf richting Oldeboorn, Gorredijk. In Oldeboorn worden de twee draaibruggen door een struise dame bediend, alles op spierkracht.

Kettingen ervoor om het fiets- en voetverkeer tegen te houden, met een hendel de vergrendeling eraf en de brug open duwen, de brug weer terug duwen, de vergrendeling er weer op en kettingen weer terug hangen om de brug weer open te stellen voor het verkeer.

Met de fiets naar de volgende brug en hetzelfde ritueel.

In Gorredijk moet je meer geduld hebben, de sluis en vele bruggen worden bediend door twee man die op een scooter met je meerijden.

Hier moet ook het Turfroutevignet gekocht worden. Joke laat zich door een jonge charmante brugwachter overhalen om een turfroutevlag te kopen. "Voor het goede doel" zegt ze gniffelend. Joke rijdt mee achterop de scooter van een brugwachter naar de volgende brug om te filmen.

Onderweg komen we nog diverse draaibruggen tegen. Sommige moet je zelf bedienen, een enkele wordt bediend door de plaatselijke jeugd die daar aan het zwemmen is.

Alle bruggen zijn gratis, op één na, een familie claimt eigenaar te zijn van de brug. Een kleindochter laat ervaren het klompje naar ons toe zwaaien. We doen er braaf een "vrijwillige" bijdrage in.

Na de sluis en alle bruggen in Gorredijk passeren we Lippenhuizen, waar Date de bruggen en sluis bedient. Hij vertelt dat de volgende brug in Hem-

rik bediend wordt tot 17.00 uur en dat we dat waarschijnlijk niet gaan halen. We doen er ook geen moeite voor en leggen om 17.10 uur aan voor de brug in Hemrik, morgen om 09.00 uur zijn we de eerste.

In het begin van de avond komt Date op de fiets langs en maakt een praatje, we nodigen hem uit om aan boord een koud biertje te drinken, dat slaat hij niet af.

Twee en een half uur en vele leuke verhalen later stapt hij iets minder stevig op zijn benen weer op de fiets.

Ook mijn zus, die in de buurt woont, komt nog even een wijntje drinken.

Dag 11-Dinsdag

Om 09.30 uur vertrokken uit Hemrik, de brugwachter had de brug al geopend voor we de motor hadden gestart.

We passeren Klein Groningen en Moskou.

Om 12.00 uur aangelegd in Donkerbroek, water getankt, afval weggegooid en gedoucht.

Voor Oosterwolde draaien we rechtsaf, sluis 3 in

voor de kortere route over de Tjonger Joke heeft vanaf Nes tot Sluis 3, 29 bruggen en 4 sluizen geteld.

De Tjonger is een lang saai stuk; voor Mildam passeren we nog twee sluizen.

We draaien linksaf de Jonkersvaart op richting de Driewegsluis, voor de Driewegsluis linksaf de (doodlopende) Linde op, we steken de Wiede over, varen de Linde een stuk verder op en leggen aan op een Marrekriteplaats voor de brug van de Steenwijkerweg, een mooie rustige plek.

Naast een aantal voorntjes vangen we een flinke brasem. Joke is er niet blij mee, het net wordt er vies van.....

Dag 12-Woensdag

Om 12.30 uur verlaten we onze ligplaats aan de Linde en varen terug richting Driewegsluis. De Driewegsluis door, rechtsaf en we volgen de Linde, linksaf de Ossenzijlersloot op.

We verlaten Friesland, jammer.

De mensen zijn er zeer vriendelijk en het is een prachtig vaargebied, vooral de kleine vaarten waar geen grotere schepen kunnen komen. Wat dat betreft zijn we in het voordeel met een Doerak.

De grote meren vind ik minder aantrekkelijk, dat is meer voor zeilers, maar dat is mijn mening.

Overal voldoende aanlegplaatsen, vooral de Marrekriteplaatsen zijn geweldig.

Ook heel veel Doerakken gezien, met en zonder clubvlag. Dan besef je pas hoeveel er nog varen.

In Ossenzijl aan de linkerkant voor de visboer aangelegd voor boodschappen en een hapje eten.

We lopen ook nog even langs een scheepswerf om te kijken of ze een laadstroomregelaar hebben voor het zonnepaneel, onze Fox 350 heeft kuren. Helaas geen regelaar, maar gezien onze vaaruren eigenlijk ook geen probleem.

Aan de motorkade boodschappen gedaan bij de "supermarkt": een omgebouwde boerenschuur.

Wel iets anders dan de AH die wij gewend zijn.

Op het terras van het eetcafé Kolkzicht, onder het genot van een biertje en een goede lunch, genoten van de passerende boten.

Bij de visboer lekkerbekjes en rolmopsen meegenomen voor onderweg (geen aanrader).

Een Duitse toerist gaat voor de visboer op een "bankje" zitten met een bakje gebakken vis. Hij vergist zich echter in de breedte en ploft achterover op zijn rug, zijn gebakken vis vliegt door de lucht en belandt in het grind.

Joke sprint er heen om eerste hulp te verlenen aan de man, die als een hulpeloze schildpad op zijn

rug ligt te spartelen. Hij heeft zich echter niet bezeerd.

Na “vielen danken” grabbelt hij zijn gebakken vis bijeen en zet zich voorzichtig op het bankje om zijn, met zand besmeurde, vis te nuttigen. Guten Appetit!

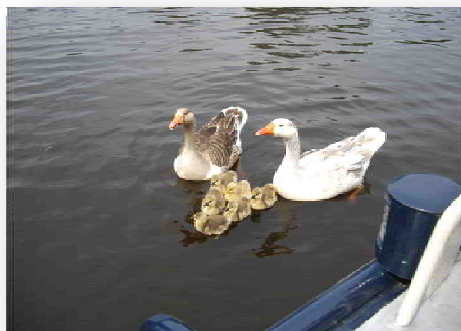
Om 16.30 uur de brug gepasseerd, linksaf richting Steenwijk, Giethoorn, voor Steen-

wijk 2X rechts het Steenwijkerdiep op richting Muggenbeet.

Net voor het einde links aangelegd, op dezelfde plaats als zondag 20-6-2010.

Joke voert de ganzen die enigszins vijandig zijn omdat ze jongen hebben, maar ze smikkelen wel een halfje bruinbrood op.

Dag 13- Donderdag

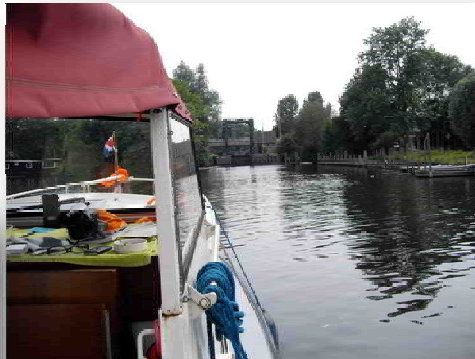
Om 13.00 uur vertrokken, vanaf het Steenwijkerdiep meteen linksaf richting Muggenbeet. Giethoornsemeer overgestoken, via Jonen naar de Beulakerwiede. Beulakerwiede overgestoken en bij Ronduite de Arembergergracht op. Om 14.50 uur de Arembergersluis in Zwartsluis door. Rechtsaf het Zwartewater op. Na Genemuiden meteen links het Zwarte Meer op. Het meer nodigt uit om over te steken, maar dit blijkt een vergissing: we lopen meteen aan de grond.

De motor meteen stilgelegd en overboord gestapt. Ik stond tot mijn knieën in het water.

De boot teruggeduwd in de vaargeul, links van de groene palen. Langs de rietkraag onze weg vervolgd.

Linksaf, via de Goot en het Ganzendiep, langs

Grafhorst naar Kampen, na de Ganzensluis, bij Kampen rechtsaf de IJssel op. Bij het opvaren van het Ketelmeer mooi zicht op het slibdepot IJsselooog.

We draaien 180 graden linksom het Vossemeer op, richting Roggebotsluis.

Om 19.00 uur aangelegd bij de camping Roggebotsluis om wat te eten. Bij het verlaten van de haven dacht ik een stukje af te snijden door de boei links te passeren het Drontermeer op.

Weer geen goed idee, het blijkt hier ook zeer ondiep. De snelheid gaat eruit door de planten in de schroef. We gaan volgas achteruit en komen weer in de vaargeul.

We vervolgen onze weg over het Drontermeer richting Elburg. We passeren de eilanden Reve en Abbert, dit zijn natuurgebieden waar je niet mag aanmeren. Om 21.40 uur leggen we aan op het eiland Eekt, daar is een insteek-

haven. Het is er rustig en stil, nog even vissen voor de duisternis valt.

*Fred en Joke Vonk
La Mar*

(wordt vervolgd)

Dag 15 - Maandag 15 juli 2013

ESMEER - 2de dag.

Eerste twee nachten afgerekend € 26,34 all in : douches, wc,s, elektriciteit plus het strandje (is van de gemeente)! Duur? Kweenie.

Weer de fiets van boord gehesen (4de keer!): geld halen in Aalst, plm. 10 minuten fietsen.

Hele dag weer zeer warm - té warm weer: meer dan 25°C.

's Middags een paar uur aan het strand gezeten. Roos zwemt en kijkt. Ik kijk en lees een boek. Bewust helemaal uit de zon gebleven want het was niet om te harden. Ook 's avonds weer: lezen.

Dag 16 - Dinsdag 16 juli 2013

ESMEER 3de dag.

Blauwe lucht, zon, warm (té). Lees-ochtend en 's middags weer naar het strand: Rose zwemt, ik lees. 's Middags een dik uur hard gelopen. Ging heel behoorlijk.

Er zijn daar in een apart toilet gebouw buiten het haventerrein 6 douches en nog voldoende aanvullende was- en plasvoorzieningen, die door iedereen (haven, strand, enz. enz.) gebruikt kunnen worden. Van de gemeente, ook gebruikt door de watersportvereniging (zit in het ligplaatstarief).

Worden dan ook intensief gebruikt en zijn dus op het laatst van de dag niet altijd meer brandschoon. Maar in de namiddag (plm. 18.00h 's avonds in mijn geval) rustig, en dan prima te gebruiken. Je moet ook niet al te zeikerig zijn in dit soort gevallen.

Alle voorzieningen zijn aangelegd en worden ook onderhouden door de gemeente.

's Avonds patat enz. bij het restaurant. Zonnige, niet té warme dag

Dag 17 - Woensdag 17 juli 2013

ESMEER 4de dag.

Om 08.00h er uit - als te doen gebruikelijk. Zeer hoog en egaal wolkendek als een soort oneindig hoog, strak laken, een verre hemel, volkomen egaal van heel lichte, bijna witte 'kleur' Warm; heel lichte wind.

Schip rondom geschrobd - en dat was ècht hard, heel hard nodig. Ik laat het makkelijk verslonzen. Geen modelschipper, nee. En wat dan nog? Weer 2 dagen afgerekend. Ze rekenen daar met dagen van 14.00h tot 14.00h. Daarvoor nu € 26,34

uit de knip gevist (tarief van € 1,25 per strekkende meter scheeps lengte per nacht) excl. toeristenbelasting. Ik snapte achteraf de nota niet goed. Bovendien stond er gisteren € 0,67 en vandaag € 0,65 toeristenbelasting op de nota. Pijzig. Raar.

's Middags weer naar het strandje. Rose zwemt en 'kijkt'; ik lees. Ontspannen niksdoen. Om 17.00h weer naar boord. Morgen naar den Bosch.

Dag 18 - Donderdag 18 juli 2013

Van Esmeer naar Den Bosch.

Om 07.00h er uit en om 08.30h klaar voor vertrek. Schitterend weer - zon; en de temperatuur zal vandaag rond de 30°C blijven hangen. Niet echt een verkoelend vooruitzicht. Maar we merken 't wel.

Om 11.00h voor sluis Poederooyen te Dieze; alles weer in ons eigen, rustige tempo van 1600 t/min., ons standaard toerental.

Zou dat nou echt waar zijn wat ik wel eens hoor beweren: van langzaam of rustig draaien wordt de motor vuil en lui? 't Lijkt me een kletsverhaal. Toch eens uitzoeken. Geef me maar een advies.

Als gebruikelijk (zeer) lang wachten voor deze sluis. Er gaan telkens twee vrachtaarders mee, naast/tegen elkaar. Pas daarna kan de recreatie (plm. 8 schepen) aan de overblijvende vrije muur er naast schuiven.

Een uur of meer ben je hier makkelijk kwijt. Haast is dan een verkeerde vriend.

Om 13.00h precies in een Bosch afgemeerd aan onze standaard plek: bij het laatste bolwerk, dus ook bij de trap plus beetje dicht bij het centrum. Totaal 5 uur onderweg geweest. Als je echte mazel hebt in sluis Dieze mag je er zo maar een uur of iets dergelijks van af aftrekken.

Extreem warm weer: binnen schommelt het tussen de 35 en 38 graden. Zeer weinig vrachtverkeer. Een mooie tocht geweest.

Code toegangshekken in den Bosch: 154 (was altijd al zo, als ik me dat goed herinner). Hier moeten we € 40,= uit de beurs vissen voor 3 nachten. Is dat nou niet wat al te prijzig: bijna € 13,50 per nacht, excl. water, licht en douches? Ja, vind ik.

Want, NB: er is ook géén bewaking, géén toezicht, géén enkele hulp. Alleen op vaste en heel beperkte tijden van de dag is er een havenmeester. Die komt er dus alleen maar 'even om af te reke-

beperkte tijden van de dag is er een havenmeester. Die komt er dus alleen maar 'even om af te rekenen'. Ze was trouwens wel vriendelijk en behulpzaam.

Be gint een prijsopdrijving te lijken. Beetje plukken? Maar zo ga je vanzelf toch uitkijken naar wat 'billijker' mogelijkheden, vermoed ik.

Zeker als je - net als wij - graag wat langer blijft.

Een uur staan OH-en met een Rotterdammer en zijn vrouw. Heeft zelf zijn scheepje gebouwd van kiel tot toplicht, model ouderwets vrachtscheepje. Stoer, simpel, prima van verhoudingen, helemaal niks verkeerd mee. Knap, kundig, uitgesproken vakmanschap.

Aardige vent ook, die tot onze verrassing net als ik de solofietstocht naar Santiago heeft gemaakt. Ik zag dat aan ...zijn Santiago-pet; dezelfde als ik heb. Dus dat gesprek ging toen uiteraard over niets anders meer dan die tocht naar Santiago.

Dag 19 - Vrijdag 19 juli 2013

Overgelegen in den Bosch.

Gisteren bij AH zonder nadenken een paar grote bakken koffie gepakt. Dus lag ik weer tot diep in de nacht klaarwakker te draaien en te woelen in een soort halfslaap. Domme Evert.

De hele dag weer prachtig weer gebleven. Boot verlegd conform het verzoek van de havenmeester tot een kleine meter terug/voorbij het steigereinde (was achteraf helemaal niet nodig geweest).

Roos gaat als gebruikelijk weer haar eigen winkelen-kijk-gangetje. Ikzelf naar het Noord Brabants annex Stedelijk Museum. Vage herinnering dat ik daar ooit eerder ben geweest. Herkende - dacht ik nogal wat beelden van toen (?).

Misschien geen absolute toppers (nou, eh....) maar boeiend genoeg. Trouwens ik zie de verschillen tussen top-, midden- en mindere kwaliteit toch niet altijd, moet ik vrezen. Deskundige, ik?

Maar ik 'bestudeer' wel echt schilderij na schilderij. Goed dat Rose er niet bij is want die zou er gestoord van worden. Het meeste werk was van voor mij volstrekt onbekende kunstenaars; ik ken de vrijwel geen enkele naam. Namen die je nooit bij de zgn. topstukken tegenkomt. Veel vakmanschap, soms mooi en schitterend. En ook altijd 'vakwerk', het pure ambacht!

Wel opzienbarend (voor mij dan!) het werk van o.a. Sluyters en andere tijdgenoten.

Confronteerde me ook met mijn onvermogen om

zelf ooit zulk prachtig werk te kunnen maken. O.m. dat ik steeds weer de fout maak niet bijtijds te stoppen, maar elke keer weer doorga met 'dóór-knoeien'.

Of -zoals een collega dan zegt: Niets meer aan doen Evert." En dan toch weer... Afijn.

Dag 20 - Zaterdag 20 juli 2013

's Hertogenbosch.

Rustig, stil weer, redelijke temperatuur, af en toe een beetje 'frisjes'. Rose weer naar haar 'hobby' - winkels en markt.

Ik kuier door de stad, kijk winkels, huizen, gebouwen en schilderachtige doorkijkjes.

Vertoef ook een poosje in de St. Jan maar ga niet naar de bouwloods. Ben er al een keer (met een beheerder) geweest. Interessant genoeg trouwens. Doe 't maar als je er in de buurt vaart. Maar ik had er ook gewoon even geen zin in.

In de kathedraal een hele poos op een bankje zitten kijken naar dit resultaat van generaties middeleeuwse ambacht. Een volstrekt raadsel hoe ze dit met HANDWERK voor elkaar hebben gekregen. Ja, ook wel met slavenarbeid, ook dat ja.

Daarna nog een soort tentoonstellingsruimte annex winkel, annex 'oude rotzooi' in de Hinthamerstraat binnen gelopen. Zaten aardige werkstukken bij. Een 'schilderes' hield er een oogje op. Even met haar staan kletsen. We begrepen elkaar wel, denk ik. Al met al: ik zou er een volgende keer weer gaan kijken.

Overpeinzing later: Dit land is vergeven van de schilderkunstenaars! Ik ken er zonder problemen in mijn eigen omgeving al een stuk of twintig. In heel Nederland moeten het er letterlijk duizenden zijn.

Daarna nog een poosje met Rose rondgelummeld en koffie met gebakje 'gehaald'.

Weer terug aan boord hadden we een dubbelligger gekregen: man met Thaise vrouw en zontje. Vrouw sprak nauwelijks een woord Nederlands. En dan ook nog op een bootje 'opgesloten' zitten. Wat moet zo'n mens hier anders dan eenzaam en ongelukkig worden? Denk ik dan.

Inmiddels nog 5 andere Doerakken in de haven aangelegd, allemaal met bestemming Doerak-Lustrum in de Linge nabij Leerdam. Bij een paar van deze schepen uitgebreid foto's gemaakt van 'aanpassingen' en verbeteringen. Altijd door henzelf bedacht en uitgevoerd. Sommige ideeën zou-

den wij ook heel goed kunnen toepassen - tenminste als ik òf zelf handig genoeg zou zijn òf net zoveel centen kan neertellen als zij kennelijk konden ophoesten. En uiteraard ook weer een knap end weg staan ouwehoeren.

Probeer 's avonds in te schatten hoever en waar we morgen kunnen uitkomen. Kan nota bene de plaats Kerkdriel in de Vaaralmanak niet vinden. Wat doe ik verkeerd?

*Evert van het Schip
De Roos van Lisse*

wordt vervolgd

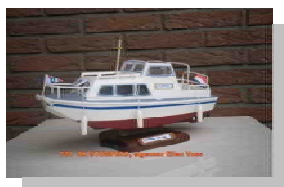
Mijn DOERAKHOBBY

Zoals ik in het clubblad van maart 2013 heb verteld, ben ik een verwoed verzamelaar van foto's van de Doerakken van **de leden van de Doerakclub**.

Reeds 402 huidige leden hebben mij een foto toegezonden. Allen hiervoor hartelijk bedankt. Zij die nog niet gereageerd hebben, zou ik graag willen uitnodigen om mij alsnog een foto toe te zenden. (jgdevogel@hotmail.com).

Naast het verzamelen van foto's maak ik ook miniatuur-Doerakjes. Niet uit winstbejag maar puur om bezig te zijn.

Voor een aantal leden heb ik al een kopietje van hun boot in elkaar gezet, voor een kleine vergoeding, want ondanks dat het gewoon knutselwerkjes blijven gaat er toch in elk bootje een 20 á 30 uur werk zitten.

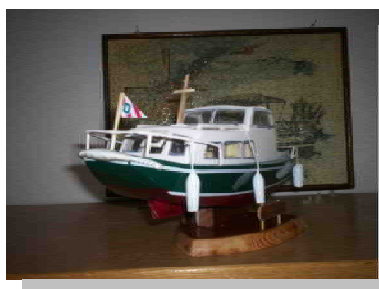
Hierboven ziet u de Stumperd, De Vrijbouter, Juweel en het Wotterhûske.

Ook nu heb ik weer een **780 OK** en een **850 AK** met vlak voordek en een **850 OK met verhoogd voordek** in de vitrinekast staan die een eigenaar zoeken (zie onderstaande foto's).

Aan een 780 met een touwenkist op het voordek en een paal in het midden wordt nu gewerkt.

Mocht u geïnteresseerd zijn, mail dan even. De prijs bedraagt € 60,- plus verzendkosten.

In overleg kan ik ze altijd aanpassen zodat ze op uw schip lijken.

J.G. de Vogel, Doerak 800 Geluksvogel

Walvis(v)aardigheden.

Na een koud voorjaar kwam eindelijk de zon en het werd me het zomertje wel...

Door een toevallige samenloop van omstandigheden worden wij in staat gesteld om de Walvis “een mooi rood nieuw hart” te geven. Na twee jaar noodgedwongen stil liggen door het kapot gaan van onze motor krijgen we een aanbod dat we niet af kunnen slaan. Een van onze Doerakvrienden biedt ons een andere Peugeot motor aan maar we moeten de motor zelf ophalen en in laten bouwen. Hier konden we geen “nee” tegen zeggen.

We hebben er twee dagen voor uitgetrokken om de motor eerst naar huis te halen en dan naar Terherne te brengen om de motor daar door Hendrik Postma in de Walvis te laten bouwen. Hendrik is een geweldige vakman, hij heeft zijn woon-en werkplaats aan het water en hij haalt de Walvis zelf op met zijn prachtig gerestaureerde, originele sleepbootje Johanna. De Walvis wordt naar Terherne gesleept en Hendrik begint aan “zijn klusje”. Ahhh, mooi werk man, zegt hij, hij geniet duidelijk van zijn vak.

Zijn motto is “als je iets doet, moet je het goed doen” dus geen gerotzooi maar kwaliteit en veiligheid voor alles...Hij neemt alle tijd voor ons en overlegt regelmatig over de werkzaamheden. Eenmaal bezig heeft hij gelijk de stroomdraden vernieuwd, een diodebrug ingebouwd en de gasleidingen vernieuwd en verlegd. Er moest ook een ander dashboard worden ingebouwd en ook daar heeft hij alle aansluitingen vernieuwd en aan de spaghettibrij van draden een einde gemaakt. Nieuwe knopjes er op en de Walvis is weer helemaal up-to-date.

We hebben zelf de motorluiken opnieuw van isolatie voorzien want stukjes van de oude platen van eierdopschuim zaten Nico regelmatig in het haar als hij onderin bezig was én de nieuwe platen zijn brandwerend enz. dus ook een stuk veiliger. Hendrik vaart de Walvis op eigen kracht terug naar Akkrum en Hendrik is vol lof over onze Doerak en de motor: “Fijn bootje, daar kan je nog een hoop plezier van hebben”...is zijn commentaar.

Nico krijgt een rondleiding over onze eigen boot, de hoofdschakelaar is bijvoorbeeld ook bovendeks gebracht, de accu's zijn gescheiden en zo zijn er nog wat meer veranderingen doorgevoerd.

En dan... ik ben in de keuken koffie aan het zetten als er ineens een gebrom te horen is...

Geschrokken reageer ik: “wat is dat?” maar het blijkt dat Nico met Hendrik de motor start!

Na twee jaar stilte moet ik weer even wennen aan het geluid van een motor, ónze motor.

De boot wordt losgemaakt en hoera...we varen !!! Onbeschrijfelijk gevoel, hoor. Da's waar ook, we hebben een boot die kan varen! **GEWELDIG!** Ik snap wel dat u dat geen bijzonderheid vindt maar als je zolang stil hebt gelegen ben je vergeten hoe het is om te varen...

Eindelijk weer de wind door m'n haren, een vleug van dieseldamp in m'n neus, het zacht klotsen van het water tegen de boeg, ik geniet, zittend op de gaskist voor op de boot en Nico zit binnen met een dikke grijns achter het stuur.

We krijgen het voor elkaar om 10 dagen oppas te regelen voor onze paarden en we kunnen eindelijk genieten van een vakantie op de boot.

Gek genoeg zitten we al 3 dagen op de boot, als vanouds te genieten van het prachtige, levendige uitzicht, als we opeens het idee krijgen om te gaan varen! Da's waar ook, we kunnen weer, er zit een motor in die het doet!

Het loopt al tegen vijven maar de trossen gaan los en we varen een rondje Terkaplester Poelen, langs de plek waar we twee jaar geleden zijn gestrand.

Ik heb er nog niet zoveel vertrouwen in, maan Nico om vooral niet teveel toeren te draaien maar gaandeweg wordt het beter, de motor snort als een tevreden kat. We besluiten op een Marrekriteplaats aan te leggen en daar te eten.

Na het eten starten we de motor weer en zakken we langzaam af, terug naar Akkrum.

Inmiddels is het rustig op het water, er is geen boot meer te zien en het is windstil geworden, het water is één grote spiegel...

Daar glijdt de Walvis doorheen, 't is bijna sprookjesachtig zo in het licht van de ondergaande zon !

Terug op onze ligplaats maken we plannen voor

de volgende dag en we genieten volop van boot met motor.

Na 10 dagen zit het er op, we hebben prachtig weer gehad en mooie tochtjes gevaren en ik heb zowaar ook nog wat kunnen schilderen aan het dek want ja, de doerakitis heeft weer eens toegeslagen.

Eenmaal thuis wil ik de volgende dag ook wat schilderwerk gaan doen maar nog tijdens het schuren verstep ik mezelf als ik op een trapje wil stappen. Ik verlies mijn evenwicht en voordat ik er erg in heb lig ik op de grond met een van pijn vertrokken gezicht.

Mijn voet is blijven haken aan het trapje en daardoor heb ik mijn knie verdraaid... na onderzoek in het ziekenhuis blijkt dat ik een breuk heb in mijn knie en ik kan 6 weken met mijn been gestrekt gaan zitten wachten tot de breuk weer heel is.

En dat terwijl het nog steeds heel mooi weer is en we nog weer een paar dagen naar de boot zouden gaan...

Voor mij is het "einde vaarseizoen" en o, wat ben ik boos en verdrietig maar ja, dat helpt natuurlijk niet echt.

Volgend jaar hopelijk minder pech?

Marieke Hensen

De Walvis op weg naar de winterstalling.

Tijdens onze vakantie hebben we het plan opgevat om de Walvis dichterbij huis te halen om deze winter eens goed aan 't werk te kunnen. De Walvis kan een droog plekje krijgen bij een boer in Roswinkel maar hiervoor moeten we ons wel met de Walvis melden in de haven van Ter Apel. De havenmeester zal dan de boot op de trailer zetten en hem keurig netjes op de plek brengen waar hij wezen moet en daar komt de Walvis op bokken te staan.

Even hebben we met de gedachte gespeeld om de boot naar huis te halen, dat zou wat zijn... kan ik vanuit de boot mijn paarden in de wei zien lopen, hoe mooi wil je het hebben, mijn twee hobby's samen bij elkaar?

Maar nee, helaas, het wordt Roswinkel, maar Nico zit ineens met een "gevallen vrouw" en dus zonder matroos.

Het is een eind varen van Akkrum naar Ter Apel, dat kan hij niet alleen en het moet wel gebeuren vóór 30 september, anders draaien bepaalde bruggen niet meer.

Dit hele plan dreigt nu in duigen te vallen maar onze zoon biedt aan om een paar dagen vrij te nemen van zijn werk om op zijn moeder te passen en twee broers van Nico (ook watersporters en woonachtig in Groningen en Haren) willen wel om beurten als matroos aanmonsteren op de Walvis.

Onze vakantiehelp wil de paarden verzorgen en dus kan Nico onbezorgd vertrekken.

Een week later is het al zover... De Walvis wordt losgemaakt van de ligplaats in Akkrum en Nico en een van zijn broers zetten om exact 9.00 uur koers naar de Oosterhaven in Groningen. Het is een lange dag, gelukkig is het weer beter dan was voorspeld en het is niet druk op het Prinses Margrietkanaal. Ze kunnen lekker opschieten want er zijn bijna geen bruggen die hoeven te draaien. Nico en ik hebben als voorbereiding op de reis de hele route uitgeschreven en uitgeprint met alle bruggen en sluisen die ze onderweg tegenkomen, met draaitijden en andere bijzonderheden en Nico noteert tijden en kilometers gemeten met de GPS die we aan boord hebben.

Rond 18.00 uur ligt de Walvis in Groningen en gaan de mannen op zoek naar een "warme hap". Terug aan boord nog een borrel en telefonisch contact met het thuisfront en dan in de kooi.

De volgende dag is het einddoel Bad Nieuweschans, daar is ook een mooie jachthaven gekomen, volgens onze informatie. Echter... het zit allemaal niet zo mee als de eerste dag en de Walvis komt helaas net even tijd te kort om de jachthaven te bereiken, de brug die daartoe toegang geeft draait maar tot 17.00 uur en dat redden de mannen net niet.

Er wordt besloten om voor de gesloten brug aan de kade te gaan liggen en de Walvis wordt vastgelegd aan een boom en een lantaarnpaal. Via het kajuit dak lukt het om op de wal te komen.

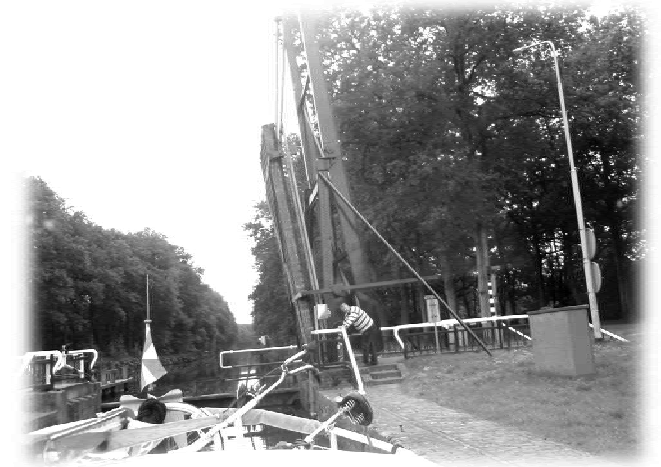

De beide broeders wisselen daar van dienst en er wordt weer gezocht naar een warme maaltijd. In een café in de buurt is een bescheiden menukaart en gelaafd en gevoed wordt de avond verder doorgebracht met meegenomen borrel en haring, laat ik mij vertellen.

De volgende dag vroeg op pad, vandaag hebben de broers het B.L.Tijdenskanaal en het Ruiten Aa voor de boeg...met tientallen bruggen en sluisjes, allemaal zelf met de hand te draaien met een

speciale sleutel die Nico van de havenmeester in Ter Apel heeft meegekregen.

Dit betekent aanleggen, broer op de kant, slagbomen sluiten aan de ene kant, slagbomen sluiten aan de andere kant, brug open draaien,

Walvis door de brug, brug weer dicht, slagbomen weer open, aanleggen, broer weer aan boord... Het blijkt een doodvermoeiende tocht. De sluisjes draaien tergend langzaam en soms gaat het erg zwaar om een brug in beweging te krijgen. Om 19.00 uur krijg ik een telefoontje dat ze in Ter Apel zijn.

Omdat Nico de auto in Groningen heeft staan moet hij nu eerst met zijn broers mee naar Groningen en rond half tien is hij eindelijk thuis en wacht hem een warme maaltijd.

Een week later wordt de Walvis uit het water gehaald en kan Nico de boot afspreken. De aangroei valt heel erg mee en een goede twee uur later vertrekt een schone Walvis naar Roswinkel.

De havenmeester manoeuvreert heel behendig en het past ook allemaal maar net...maar de Walvis staat op het droge, 17 km. van ons huis en klaar om geschuurd en geverfd te worden.

Marieke en Nico Hensen

Vissen in troebel water

Hier ziet u enkele foto's van hetgeen je zoal kunt opvissen in het water. Vorig jaar, varende van Sneek naar Joure, om precies te zijn op de "Gudsekop", hoorden we opeens een onheilspellend geluid onder onze Watergeus.

We hadden 'beet': de schroef pakte een 'vlag', bestaande uit stevig plastic zeil met daaraan vast een paal met toplicht, en klemde het geheel onder de boot muurvast. Aan deze paal zat nog een balkje van 6x6x400cm, dat ik in het water heb kunnen verwijderen.

Met het ook 'meegeleverde' nylonkoord van plm. 15 mtr. heb ik de paal tijdens het slepen naar een jachtwerf kunnen zekeren.

Rein Rehwinkel
Watergeus

Workshop Winterklaar maken

De workshop “Winterklaar maken van de Doerak”, georganiseerd door de Ledenservice in samenwerking met Tijssen Watersport werd op 12 september jl. in Leiderdorp verzorgd door Jachtservice Leiden en op 19 september jl. in Sneek door Jachtbouw Keikes.

De opkomst was overweldigend: 47 Doerakkers in Leiderdorp en 30 Doerakkers in Sneek. Ook de dames waren goed vertegenwoordigd. Natuurlijk waren Guus Boonstra en Leo van der Mast extra vroeg aanwezig om te helpen met de voorbereidingen en het inrichten van de presentatieruimtes om de deelnemers te kunnen ontvangen met koffie. Maar dat hadden ze net zo goed niet kunnen doen: de Doerakclub wast te gast dus alles was al tot in de puntjes verzorgd.

In Leiderdorp leidde gastvrouw Liesbeth Tijssen de workshop in. Jachtservice Leiden werd vertegenwoordigd door André Janssen. Diens uiteenzetting werd vergezeld van een duidelijke fotopresentatie op een groot scherm. Daarnaast was ter praktische ondersteuning een tafel ingericht met onderdelen van motor en boot waarover werd gesproken.

In Sneek stelde de heer Keikes Sr zijn team voor: zijn vrouw die de catering verzorgde en zijn zoon voor de ondersteunende werkzaamheden en specifieke technische aanvullingen. Verder vertelde hij dat Keikes Jachtbouw, DE Barkas bouwer van Sneek is. Maar dat door hun ruime ervaring in onderhoud ook de Doerak geen geheimen meer voor hen heeft. Ter ondersteuning van de presentatie stonden twee Nanni dieselmotoren opgesteld en enkele onderdelen die Vetus ter beschikking had gesteld.

In een prettig tempo werden verschillende onderwerpen besproken, die ervoor kunnen zorgen dat je schip de Hollandse winter probleemloos kan doorstaan. We hoorden veel en bijzonder nuttige tips om vorstschade te voorkomen. Besproken zijn onder meer koelwater, antivries, drinkwater, drinkwatertanks, pompen, toiletten, vuilwatertanks, douchebakken met thermostaatkranen, het motorge-deelte, alles over elektra (incl. accu's), het brandstofsysteem en olie verversen. Ook werd uitgebreid ingegaan op de dieselbacterie en welke maatregelen je kunt nemen om die zoveel mogelijk tegen te gaan. Zelfs de buitenboordmotor voor de volgboot werd niet vergeten. Er was tijdens en vooral na de presentatie veel gelegenheid om

vragen te stellen en juist op die momenten kon je merken dat de presentatoren ‘mannen uit de praktijk’ waren. Met sprekende voorbeelden wisten zij de vele vragen op een zeer begrijpelijke manier te beantwoorden.

En zoals we inmiddels weten hoe dat gaat met Doerakkers onder elkaar, nieuwe contacten, ‘bootjes kletsen’ kent gezelligheid geen tijd. In Sneek werd zelfs op subtiele wijze aan de deelnemers kenbaar gemaakt dat in de workshopruimte niet kon worden overnacht.

Kortom, een geslaagde workshop, getuige ook de vele positieve en enthousiaste e-mailtjes die door de Ledenservice naderhand werden ontvangen. Zeker voor herhaling vatbaar!

Met dank aan Keikes Jachtbouw, Tijssen Watersport en Jachtservice Leiden voor de ontvangst, gastvrijheid, de ‘catering’, de prettige sfeer en de vakkundige presentaties.

De presentatie van de workshop staat, evenals een Checklist Winterklaar maken, op onze website www.doerakclub.nl in Doerak Dossiers (Categorie W).

Richtlijnen voor het organiseren van een vaartocht

Algemeen

- Alle leden kunnen tochten organiseren.
- De club sponsort bij een deelname van minimaal 6 boten een deel van de kosten voor bijvoorbeeld kopieën, drankjes, hapjes e.d.,.
Om in aanmerking te komen voor die bijdrage moet de inschrijving via de club geschieden en voor alle leden open staan. Daarvoor dient de informatie over het programma en het inschrijfformulier op de website en/of in het clubblad geplaatst te worden. Sluitingsdata kopij voor het clubblad: 15 februari en 15 oktober.
- De bijdrage van de club bedraagt maximaal € 10,- per deelnemer. Declareren bij de penningmeester onder bijvoeging van kassabonnen. Verdere kosten zijn voor rekening van de deelnemers.
- Tochten mogen geen wedstrijdelementen bevatten waar varende schepen onderdeel van zijn.
- Op het inschrijfformulier dient te allen tijde te worden vermeld:
 - Deelname aan tochten geschiedt voor eigen risico: de Doerakclub en de organisatoren zijn niet aansprakelijk voor schade aan deelnemers of derden.
 - Schepen van deelnemers dienen daarom minimaal voor WA verzekerd te zijn.
 - Door inschrijving conformeert de inschrijver zich aan de voor deze tocht geldende regels en afspraken.

Organisatorisch

- Haal informatie bij de plaatselijke VVV of van internet.
- Stel een aanmeldingstermijn vast die ligt na de voorjaars-Doerakclubdag.
- Organiseer activiteiten. Voorbeelden: (puzzel)wandeling, barbecue, quiz, dagdeel ter vrije besteding, enz.
- Het aantal boten is afhankelijk van te nemen sluizen en capaciteit jachthaven. Advies: niet meer dan 15 boten (groter aantal is lastig met kleine sluizen).
- Op de najaars-Doerakclubdag melden wanneer (rond Hemelvaartsdag, tijdens Pinksteren of tijdens de zomervakantie) en waar de tocht gehouden gaat worden.
- In januari de haven(s) vastleggen:
 - ligplaatsen voor het te verwachten aantal schepen;
 - uiterlijke datum wanneer het definitieve aantal schepen moet worden doorgegeven;
 - hoogte van het liggeld (vaste prijs voor alle type boten). Liggeld individueel ter plaatse te betalen.
- Reservering bij restaurant(s). Kiezen voor menu('s) voor een vaste prijs p.p. of á la carte.
- Houd met de start en het einde van het programma rekening met de tijd die de deelnemers nodig hebben om op de verzamelplaats te komen en weer huiswaarts te keren.
- Blanco inschrijfformulieren meenemen naar de voorjaars-Doerakclubdag en daar zo nodig meer gedetailleerde informatie verschaffen.
- Direct na sluiting van de aanmeldingstermijn bij de Ledenservice de grote clubvlag en herinneringsvaantjes aanvragen.
- Afspreken (vrijwillig aanwijzen...) wie een impressie wil schrijven voor het clubblad en de website:
 - *voor de website*: maximaal een half A-4tje met naam, duur en route van vaartocht, namen van deelnemers of namen van deelnemende schepen, twee of drie foto's, bv. groepsfoto, of de schepen bij elkaar en een 'gezelligheids-/feestfoto' (los meezenden op zo groot mogelijk formaat naar: webmaster@doerakclub.nl);
 - *voor het clubblad*: lengte zo lang als schrijver wil, foto's, verhaal dusdanig enthousiast dat de lezer het jammer vindt dat hij/zij er niet bij was. Verslag voor 15 februari of 15 oktober met de foto's apart en onbewerkt (dus zoals ze van de camera komen) meesturen naar: redactie@doerakclub.nl.
 - *voor beide geldt*: de stukjes hoeven geen literair hoogstandje te zijn en voor eventuele fouten is er altijd nog een redactie (die overigens ook niet altijd de wijsheid in pacht heeft....).
- Voor verdere hulp of informatie kunt u altijd terecht bij de Ledenservice.

Biedt u elke denkbare service op het gebied van plezierjachten:

- Ligplaatsen, winterstalling, passanten
- Inbouw boegschroeven
- Inbouw vuilwatertanks
- jachtschilderwerk
- Nieuwbouw van RIAK 750
- Alle reparaties, revisie en onderhoud.

Verkoopbemiddeling in doerak, marak en andere werfgebouwde motorjachten.

Exclusief voor leden van de DoerakClub:

Bij ProAqua is voor leden van de Doerakclub de conditie "No Cure No Pay" van toepassing dus geen kosten bij eventuele beëindiging van de bemiddelingsovereenkomst.

Naast een groot aanbod in Doerak en Marak jachten kunt U bij ons terecht voor een **ruim aanbod in andere stalen en polyester motorjachten**, in de lengte van 6.00 tot 16.00 meter.

JACHTSCHILDERWERKEN.NL - NU ONLINE!

Pro Aqua heeft in de afgelopen jaren een uitstekende reputatie met jachtschilderen opgebouwd. Vakmanschap en toepassing van hoogwaardige materialen leiden tot het mooiste en beste eindresultaat.

Bekijk nu enkele recente projecten op deze nieuwe website.

Ons verkoopteam adviseert u graag bij de aankoop van uw schip. Hierbij staat de geschiktheid en kwaliteit van het schip in uw situatie voorop.

ProAqua

Steenwijkerstraatweg 86 | 7942 HR Meppel

Tel: 0522 254007 | Fax: 0522 252551

Email: info@proaqua.nl | Internet: www.proaqua.nl

Openingstijden:

maandag t/m zaterdag 09.00 – 17.00 uur

Zon- en feestdagen 12.00 – 17.00 uur

**Met spoed ter bemiddeling gevraagd:
doerak, marak en andere
werfgebouwde jachten.**

Indien onbestelbaar retour: Koriander 29, 8101 CV Raalte

Frederiks Watersport

Frederiks Watersport is een kleinschalig, maar goed geoutilleerd bedrijf aan de rand van **Oldemarkt** in noord-west Overijssel.

De jachthaven ligt aan het Mallegat, het verbindingskanaal tussen het riviertje de Linde en het dorp, en centraal tussen de grote watersportgebieden in het noorden van Nederland.

Het **Tjeukemeer**, het natuurgebied van de **Weerribben** en de **Beulaker Wiede** bij Giethoorn bijvoorbeeld liggen op korte afstand.

Dat maakt **Frederiks Watersport** in **Oldemarkt** tot het ideale vertrek- en aankomstpunt voor vaartochten van en naar Friesland en Overijssel.

Uw gastvrouw en gastheer, Gerda en Gerrit Frederiks, heten vaste gasten én passanten graag hartelijk welkom in hun jachthaven die zij al meer dan dertig jaar beheren.

Frederiks Watersport biedt:

- Jachthaven met negentig ligplaatsen met stroom en water aan elke steiger
- Douches en toiletten
- Zomer- en winterstalling
- Watersportwinkel
- Dieseltankstation en gasdepot
- Vuilwaterpomp
- Reparatie van binnenmotoren
- Verbouwingen
- Schilderwerkzaamheden
- Bemiddeling bij aan- en verkoop van schepen

Exclusieve actie voor Doerakclubleden: kijk op www.Doorakclub.nl onder Ledenservice

fotografie: Hedde Biesma)

FREDERIKS WATERSPORT

Dwarsveld 7

8375 ED OLDEMARKT

Telefoon: 0561-451221

Fax: 0561-451335

E-mail frederiks-watersport@hetnet.nl

Website: www.frederiks-watersport.nl